

Bruksela, dnia 16.3.2022 r.
COM(2022) 120 final

2022/0074 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku,
transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia
bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów
papierów wartościowych z państw trzecich**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 160 final} - {SWD(2022) 75 final} - {SWD(2022) 76 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Przyczyny i cele wniosku

Centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW) obsługują infrastrukturę, która umożliwia rozrachunek papierów wartościowych, tj. zrealizowanie transakcji na papierach wartościowych poprzez transfer środków pieniężnych lub papierów wartościowych, bądź obu tych elementów¹. Centralne depozyty papierów wartościowych odgrywają zasadniczą rolę na rynku pierwotnym, ponieważ centralizują wstępną rejestrację nowo wyemitowanych papierów wartościowych („usługa notarialna”). Prowadzą one również rachunki papierów wartościowych, na których rejestruje się liczbę posiadanych przez daną osobę papierów wartościowych oraz odnotowuje się każdą zmianę w zakresie własności tych papierów wartościowych („centralna usługa prowadzenia rachunku”). Ponadto niektóre CDPW świadczą usługi pomocnicze², w tym usługi bankowe.

CDPW odgrywają zasadniczą rolę w finansowaniu gospodarki, ponieważ biorą udział w emisji papierów wartościowych i umożliwiają realizację transakcji na papierach wartościowych. Mają one również istotny udział w realizacji polityki pieniężnej przez banki centralne. Na przykład uznane zabezpieczenia operacji pieniężnych banku centralnego, zwłaszcza w strefie euro, są przekazywane przez systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW. Obecnie w UE działa 26 CDPW, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii. W 2019 r. unijne systemy rozrachunku papierów wartościowych zrealizowały ponad 420 mln instrukcji dostawy papierów wartościowych o wartości ponad 53 bln EUR, co stanowi łączny obrót w wysokości ponad 1 120 bln EUR³.

Rozporządzenie z 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych miało na celu poprawę bezpieczeństwa i efektywności rozrachunku, a także zapewnienie zestawu wspólnych wymogów dla CDPW w całej UE. Mimo że CDPW wykazały odporność, w tym na kryzys finansowy z 2008 r., i podlegały regulacjom na mocy prawa krajowego i standardów międzynarodowych, nie były one regulowane w sposób spójny w całej Unii Europejskiej (UE). Doprowadziło to do różnic w zakresie ich bezpieczeństwa i wywołało obawy dotyczące zapewnienia równych warunków działania. Uregulowanie CDPW było również ważne ze względu na konieczność uzupełnienia ram regulacyjnych dotyczących infrastruktury obrotu i rynku rozliczania i rozrachunku transakcji po przyjęciu dyrektywy

¹ Art. 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012, Dz.U. L 257 z 28.8.2014 r. (rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych).

² Obejmują one prowadzenie rachunków pieniężnych, przyjmowanie depozytów od uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych, udzielanie kredytów gotówkowych, a także gwarancji dotyczących usług płatniczych. Inne usługi pomocnicze obejmują zarządzanie zabezpieczeniami, prowadzenie rejestrów akcjonariuszy, a także obsługę zdarzeń korporacyjnych.

³ Dane wygenerowane przez bazę danych statystycznych dotyczących obrotu papierami wartościowymi oraz ich rozliczeń i rozrachunku, Europejski Bank Centralny, <https://sdw.ecb.europa.eu/browse.do?node=9691131>

w sprawie rynków instrumentów finansowych (dyrektywa 2004/39/WE⁴), która dotyczyła systemów obrotu, oraz rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego (rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁵), które dotyczyło kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji. Ponadto spójne podejście regulacyjne do systemów rozrachunku i procesów rozrachunkowych miało istotne znaczenie w kontekście uzupełnienia i ułatwienia realizacji projektu TARGET2-Securities (T2S)⁶. Rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych stanowiło również odpowiedź UE na wezwanie Rady Stabilności Finansowej z 20 października 2010 r.⁷ do zmiany i udoskonalenia standardów w celu zapewnienia bardziej solidnej infrastruktury rynków finansowych⁸.

Ponieważ CDPW są instytucjami finansowymi o znaczeniu systemowym dla rynków finansowych, ważne jest, aby ich założenia koncepcyjne były odpowiednie do zamierzonego celu. Zasadne jest dokonywanie regularnego przeglądu rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby zapewnić ciągłość realizacji celów tego rozporządzenia oraz, jeżeli to możliwe, zadbać o to, aby ramy były bardziej proporcjonalne i skuteczne. Przegląd rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych jest przewidzianym w planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych z 2020 r. działaniem kluczowym⁹ dla rozwoju bardziej efektywnego systemu rozliczania i rozrachunku transakcji w UE. Odporne i efektywne rynki rozrachunku w UE powinny lepiej zintegrować system infrastruktury rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zwiększyć konkurencyjność unijnych centralnych depozytów papierów wartościowych i unijnych rynków finansowych w ogóle.

W art. 75 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych nałożono na Komisję obowiązek dokonania przeglądu rozporządzenia i przygotowania sprawozdania zawierającego ocenę stosowania rozporządzenia oraz wskazanie ewentualnych dalszych działań do podjęcia w ramach jego przeglądu w terminie do 19 września 2019 r. Parlament Europejski, w swojej rezolucji w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych¹⁰, również zachęcił Komisję do

⁴ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG, Dz.U. L 145 z 30.4.2004. Dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych obowiązywała do dnia 2 stycznia 2018 r. Została ona częściowo przekształcona w formie drugiej dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE, Dz.U. L 173 z 12.6.2014) oraz częściowo zastąpiona rozporządzeniem w sprawie rynków instrumentów finansowych (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 201 z 27.7.2012.

⁶ <https://www.ecb.europa.eu/paym/target/t2s/html/index.en.html>

⁷ https://www.fsb.org/wp-content/uploads/pr_101020.pdf

⁸ <https://www.bis.org/cpmi/publ/d101.htm>

⁹ Zob. komunikat Komisji, „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, COM(2020) 590, działanie 13.

¹⁰ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych (2020/2036, (INI)), zob. pkt 21.

przeprowadzenia przeglądu systemu dyscypliny rozrachunku¹¹ na podstawie rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w związku z brexitem i kryzysem związanym z COVID-19. W tym celu od 8 grudnia 2020 r. do 2 lutego 2021 r. przeprowadzono ukierunkowane konsultacje¹². 1 lipca 2021 r. Komisja przyjęła sprawozdanie¹³. Stwierdzono w nim, że ogólnie rzecz biorąc, rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych osiąga swoje pierwotne cele dotyczące zwiększenia efektywności rozrachunku w UE oraz należytego zarządzania CDPW. W przypadku większości obszarów istotne zmiany w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych uznano za przedwcześnie, zważywszy na krótki okres stosowania wymogów. Niemniej jednak w sprawozdaniu wskazano obszary, w których podjęcie dalszych działań może być konieczne do osiągnięcia celów tego rozporządzenia w sposób bardziej proporcjonalny, skuteczny i efektywny.

Biorąc pod uwagę konieczność eliminacji nadmiernych kosztów i obciążeń oraz uproszczenia przepisów bez narażania stabilności finansowej na ryzyko, przegląd rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych włączono do programu sprawności i wydajności regulacyjnej Komisji (REFIT) na 2021 r.¹⁴

Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych jest powiązane z kilkoma aktami europejskiego prawodawstwa, w tym z dyrektywą o ostateczności rozrachunku¹⁵, dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych i rozporządzeniem w sprawie rynków instrumentów finansowych, jak również – w przypadku tych centralnych depozytów papierów wartościowych, które na podstawie rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych otrzymały zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych – rozporządzeniem w sprawie wymogów kapitałowych¹⁶, dyrektywą

¹¹ Celem systemu dyscypliny rozrachunku jest zachęcanie uczestników rynku, aby zapobiegali przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku; jego dwa główne elementy to środki stosowane w celu zapobiegania nieprzeprowadzeniu rozrachunku (art. 6 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych) i środki stosowane w odpowiedzi na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku (art. 7 tego rozporządzenia). Drugie z wymienionych środków obejmują trzy główne filary: wymogi sprawozdawcze, kary pieniężne i obowiązkowe zakupy na otwartym rynku.

¹² Ukierunkowane konsultacje Komisji na temat przeglądu rozporządzenia w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-csdr-review_en

¹³ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na podstawie art. 75 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012, COM(2021) 348 final.

¹⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Program prac Komisji na 2021 r. „Dynamiczna Unia w niestabilnym świecie”, załącznik I, COM(2020) 690 final.

¹⁵ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, Dz.U. L 166 z 11.6.1998.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176 z 27.6.2013.

w sprawie wymogów kapitałowych¹⁷ oraz dyrektywą ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych¹⁸.

Wnioski w sprawie zmian w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych są zgodne z planem działania Komisji na rzecz unii rynków kapitałowych¹⁹. Celem unii rynków kapitałowych jest umożliwienie przepływu kapitału w całej UE z korzyścią dla konsumentów, inwestorów i przedsiębiorstw. Kryzys związany z COVID-19 sprawił, że wdrożenie unii rynków kapitałowych stało się jeszcze pilniejsze, ponieważ finansowanie oparte na mechanizmach rynkowych jest zasadniczym elementem powrotu gospodarki europejskiej do tendencji długoterminowego wzrostu, a także finansowania transformacji ekologicznej i cyfrowej UE. Bezpieczny i efektywny system rozliczania i rozrachunku transakcji stanowi zasadniczy element solidnych rynków kapitałowych. Proponowane zmiany legislacyjne przyczyniłyby się do rozwoju bardziej efektywnego systemu rozliczania i rozrachunku transakcji w UE.

Rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych jest także ściśle powiązane z pakietem dotyczącym finansów cyfrowych²⁰. Szczególnie wiąże się ono z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru²¹ (DLT). Zgodnie z tym rozporządzeniem systemy rozrachunku oparte na DLT oraz systemy obrotu i rozrachunku oparte na DLT mogą być zwolnione – przy spełnieniu pewnych warunków – z obowiązku przestrzegania niektórych przepisów rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu pobudzania inwestycji w tym obszarze, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony inwestorów, integralności rynku i stabilności finansowej. W porozumieniu politycznym dotyczącym tego wniosku wprowadzono również możliwość odłożenia w czasie wdrożenia przepisów odnoszących się do obowiązkowego zakupu na otwartym rynku zawartych w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby umożliwić ich bardziej dogłębną analizę w ramach przeglądu tego rozporządzenia²². Ponadto rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych powiązane jest z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176 z 27.6.2013.

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014.

¹⁹ Komunikat Komisji, „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, COM(2020) 590.

²⁰ https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

²¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru, COM(2020) 594 final.

²² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEX_21_6293

operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego²³, którego celem jest zapewnienie, by wszyscy uczestnicy systemu finansowego, w tym centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW), posiadali zabezpieczenia konieczne do łagodzenia skutków cyberataków i wynikającego z nich ryzyka związanego z ICT.

Infrastruktury rynkowe, takie jak centralne depozyty papierów wartościowych, zostały również uwzględnione w komunikacie Komisji „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”²⁴. W komunikacie tym określono sposoby zwiększenia przez UE jej otwartej strategicznej autonomii w obszarach makroekonomii i finansów, w szczególności poprzez dalszy rozwój infrastruktury rynku finansowego UE oraz zwiększenie ich odporności. Silny unijny system rozrachunku regulowany rozporządzeniem w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych jest zatem ważnym elementem przyczyniającym się do otwartej strategicznej autonomii UE w zakresie infrastruktury rynków finansowych.

Ponadto niniejszy wniosek jest zgodny z pracami prowadzonymi na szczeblu międzynarodowym w ramach Rady Stabilności Finansowej, których celem jest m.in. osiągnięcie spójnego stosowania zasad dotyczących infrastruktury rynków finansowych opracowanych przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku i Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO).

Spójność z innymi politykami Unii

Niniejszą inicjatywę należy rozpatrywać w kontekście szerszego planu Komisji dotyczącego zwiększenia konkurencyjności i odporności rynków UE, przewidzianego w ramach unii rynków kapitałowych, oraz inicjatyw dotyczących finansów cyfrowych i otwartej strategicznej autonomii. Bezpieczny i efektywny system rozliczania i rozrachunku transakcji stanowi zasadniczy element solidnych rynków kapitałowych. W pełni funkcjonujący i zintegrowany rynek kapitałowy umożliwi zrównoważony wzrost i większą konkurencyjność gospodarki UE, zgodnie ze strategicznym priorytetem Komisji dotyczącym gospodarki służącej ludziom skupiającym się na zapewnieniu odpowiednich warunków do tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i inwestycji.

Przedmiotowa inicjatywa nie ma bezpośrednich lub możliwych do zidentyfikowania skutków prowadzących do poważnych szkód lub negatywnie wpływających na spójność z celami neutralności klimatycznej i obowiązkami wynikającymi z Europejskiego prawa o klimacie²⁵.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), będący też podstawą prawną rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych. Z analizy przeprowadzonej na potrzeby sprawozdania z oceny skutków wynika, że należy zmienić

²³ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego, COM(2020) 595 final.

²⁴ Komunikat Komisji, „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”, COM(2021) 32.

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie), Dz.U. L 243 z 9.7.2021.

niektóre elementy rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wyeliminowania nieproporcjonalnych kosztów i obciążeń regulacyjnych oraz w celu uproszczenia przepisów bez narażania na szwank stabilności finansowej, aby poprawić skuteczność rozporządzenia i ułatwić integrację rynku rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Jak uznali współprawodawcy w 2014 r., przyjmując rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, państwa członkowskie nie są w stanie samodzielnie w wystarczającym stopniu zrealizować jego celów, jakimi są ustanowienie jednolitych wymogów dotyczących rozrachunku instrumentów finansowych w UE, wprowadzenie zasad dotyczących organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych oraz wspieranie bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku.

Obecnie państwa członkowskie i krajowe organy nadzoru nie są w stanie samodzielnie sprostać wyzwaniom wynikającym z uciążliwych i niejasnych wymogów określonych w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych ani ryzyku spowodowanemu rozbieżnymi krajowymi praktykami nadzorczymi. Nie mogą one również samodzielnie przeciwdziałać ryzyku dla stabilności finansowej UE, jakie może stanowić brak informacji o działalności CDPW z państw trzecich. W związku z tym cele niniejszej inicjatywy nie mogą zostać osiągnięte w dostatecznym stopniu przez państwa członkowskie, a ze względu na skalę działań możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie UE zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

- **Proporcjonalność**

Wniosek ma na celu zapewnienie realizacji celów rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w sposób bardziej proporcjonalny, skuteczny i efektywny. Powinno to przełożyć się na uproszczenie lub ograniczenie wymogów w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego zainteresowanych stron, w szczególności CDPW, wynikającego z rozporządzenia, bez stwarzania zagrożenia dla ochrony inwestorów, integralności rynku i stabilności finansowej. Dokonując przeglądu ram nadzorczych dotyczących CDPW (zwłaszcza tych prowadzących działalność transgraniczną oraz tych, które są częścią grup CDPW), w niniejszym wniosku odniesiono się do wyzwań odnotowanych w procesie osiągnięcia konwergencji praktyk nadzorczych. Ponadto ponowne wyważenie niektórych wymogów dotyczących procesu paszportowania, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz dyscypliny rozrachunku stanowi odpowiedź na obawy wyrażone przez zainteresowane strony, w tym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), przy jednoczesnym zabezpieczeniu celów rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych. Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów, biorąc pod uwagę konieczność monitorowania i łagodzenia ryzyka, jakie działalność CDPW, prowadzących działalność w UE i poza nią, może stwarzać dla stabilności finansowej. Proporcjonalność preferowanych wariantów strategicznych została dokładniej oceniona w rozdziale 6 oceny skutków towarzyszącej wnioskowi.

- **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych jest rozporządzeniem, a zatem musi być zmienione w drodze aktu prawnego o takim samym charakterze.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W ramach oceny rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych oceniono, w jakim stopniu określone wymogi z zakresu polityki ustanowione w tym rozporządzeniu przyczyniły się do osiągnięcia wyznaczonych celów, a w szczególności, czy przyczyniły się do tego w sposób efektywny i skuteczny, a jednocześnie spójny, istotny i wnoszący unijną wartość dodaną. Wyniki tej oceny przedstawiono w załączniku 5 do oceny skutków.

Biorąc pod uwagę, że niektóre z głównych wymogów ustanowionych w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych dopiero niedawno zaczęły obowiązywać lub jeszcze nie obowiązują, ocena ta nie była pełną oceną.

W ocenie tej stwierdzono jednak, co następuje:

- skuteczność i efektywność: chociaż liczba rozliczanych transakcji wzrosła od czasu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, liczba transakcji transgranicznych pozostała na stałym poziomie. W kilku obszarach, np. paszportowania, występują znaczące bariery, a ze wstępnych ustaleń wynika, że można podjąć działania mające na celu zmniejszenie nieproporcjonalnego obciążenia związanego z przestrzeganiem przepisów oraz usprawnienia działalności transgranicznej. Do usprawnień można dążyć także w obszarze usług bankowych, ponieważ dostęp do bankowych usług pomocniczych jest ograniczony, co z kolei utrudnia rozrachunek w walutach obcych, oraz w obszarze ram nadzorczych, które mają wpływ na możliwości lub szanse CDPW na oferowanie usług na poziomie transgranicznym;
- istotność: cele rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych polegające na zwiększeniu bezpieczeństwa i efektywności unijnego rynku rozrachunku oraz zapewnieniu równych warunków działania dla usług CDPW pozostają istotne;
- spójność: rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych jest dostosowane do międzynarodowych starań na rzecz zapewnienia stabilności i bezpieczeństwa infrastruktury rozliczania i rozrachunku transakcji. rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych jest spójne z innymi aktami prawnymi i inicjatywami politycznymi UE;
- unijna wartość dodana: dzięki rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych wypełniono lukę w przepisach, wprowadzając nowe ramy służące wyeliminowaniu – w jednolitym

procesie na poziomie UE – braku zharmonizowanego podejścia do unijnych rynków rozrachunku i przeciwdziałania związanemu z nimi ryzyku systemowemu.

Ze względu na konieczność uproszczenia wybranych obszarów rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych oraz zwiększenia ich proporcjonalności, co potwierdzają uwagi zgłoszone w ramach ukierunkowanych konsultacji na temat rozporządzenia oraz dokonany przez Komisję przegląd rozporządzenia, przegląd ten jest inicjatywą w ramach programu REFIT.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W trakcie procesu przygotowywania niniejszego wniosku Komisja prowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami. W szczególności:

- ukierunkowane konsultacje²⁶ od 8 grudnia 2020 r. do 2 lutego 2021 r.;
- konsultacje w sprawie wstępnej oceny skutków²⁷ od 8 marca 2021 r. do 5 kwietnia 2021 r.;
- dwa posiedzenia grupy ekspertów państw członkowskich (22 września 2020 r. i 15 lipca 2021 r.), na które zaproszono również przedstawicieli Europejskiego Banku Centralnego (EBC), ESMA oraz sekretariat Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu Europejskiego.

Ogólnie rzecz biorąc, wyrażono poparcie dla celów rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, jakimi są zwiększenie efektywności rozrachunku w UE oraz zapewnienie należytego zarządzania CDPW. Uznano, że powiązane z nimi główne wymogi przyczyniają się do osiągnięcia tych celów oraz do realizacji międzynarodowych zobowiązań UE w zakresie reformy regulacyjnej. Zainteresowane strony, w tym przedstawiciele państw członkowskich, zwróciły jednak uwagę na szereg obszarów, w których wymogi ustanowione w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych można by dostosować bez uszczerbku dla jego ogólnych celów, aby: (i) uprościć wymogi i zwiększyć ich efektywność; (ii) ograniczyć nadmierne koszty i obciążenia.

We wniosku uwzględniono te informacje zwrotne od zainteresowanych stron, jak również informacje zwrotne otrzymane w trakcie spotkań z szeregiem innych zainteresowanych stron i organów oraz instytucji unijnych. Za pomocą wniosku wprowadza się ukierunkowane zmiany do rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych mające na celu:

- (a) minimalizację barier dla rozrachunku transgranicznego poprzez uproszczenie i doprecyzowanie uciążliwych wymogów dotyczących paszportowania,

²⁶ Aby zapoznać się z dokumentem konsultacyjnym Komisji, poszczególnymi uwagami i streszczeniem otrzymanych opinii, zob. publikację „Targeted consultation on the review of the Regulation on improving securities settlement in the European Union and on central securities depositories” [„Ukierunkowane konsultacje na temat przeglądu rozporządzenia w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych”], dostępną pod adresem: https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-csdr-review_en

²⁷ Aby zapoznać się ze wstępną oceną skutków i otrzymanymi uwagami, zob.: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12649-Central-securities-depositories-review-of-EU-rules_pl

usprawnienie współpracy między organami nadzoru oraz ułatwienie dostępu do bankowych usług pomocniczych, aby ułatwić rozrachunek w walutach obcych;

- (b) lepsze wyważenie stosowania niektórych wymogów (np. dotyczących dyscypliny rozrachunku, bankowych usług pomocniczych) z myślą o zmniejszeniu obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów bez stwarzania zagrożenia dla stabilności finansowej;
- (c) zapewnienie organom w UE odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka związanego z CDPW zarówno z UE, jak i z państw trzecich, w tym poprzez zacieśnienie ich współpracy w zakresie nadzoru.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja korzystała z zewnętrznej wiedzy eksperckiej:

- **sprawozdań ESMA:** ESMA przedłożył Komisji cztery sprawozdania w 2020 r. i 2021 r. na temat rozrachunku zinternalizowanego²⁸, transgranicznego świadczenia usług przez CDPW oraz rozpatrywania wniosków o świadczenie na poziomie transgranicznym usługi notarialnej i centralnej usługi prowadzenia rachunku²⁹, świadczenia bankowych usług pomocniczych³⁰ oraz korzystania z technologii finansowej przez CDPW³¹. W sprawozdaniach tych uwzględniono również odpowiedzi na ankiety ESMA udzielone przez organy krajowe, CDPW i uczestników rynków finansowych. Komisja wzięła także pod uwagę półroczne sprawozdania ESMA na temat tendencji, ryzyka i słabych punktów³² w sektorach infrastruktury finansowej i usług finansowych;
- **ukierunkowanego wkładu Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC)** w konsultacje dotyczące rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, w tym anonimowych i skonsolidowanych wyników ankiety przeprowadzonej wśród CDPW.

Wkład ten został uzupełniony o – czasami poufny – ilościowy i jakościowy wkład uczestników rynków finansowych.

²⁸ Sprawozdanie ESMA dla Komisji Europejskiej, „CSDR Internalised Settlement” [„Rozrachunek zinternalizowany na podstawie rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych”], 5 listopada 2020 r., ESMA70-156-3729.

²⁹ Sprawozdanie ESMA dla Komisji Europejskiej, „Cross-border services and handling of applications under Article 23 of CSDR” [„Usługi transgraniczne i rozpatrywanie wniosków na podstawie art. 23 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych”], 5 listopada 2020 r., ESMA70-156-3569.

³⁰ Sprawozdanie ESMA dla Komisji Europejskiej, „Provision of banking-type ancillary services under CSDR” [„Świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych”], 8 lipca 2021 r., ESMA70-156-4582.

³¹ Sprawozdanie ESMA dla Komisji Europejskiej, „Use of FinTech by CSDs” [„Korzystanie z technologii finansowej przez CDPW”], 2 sierpnia 2021 r., ESMA70-156-4576.

³² „ESMA Report on trends, risks and vulnerabilities” [„Sprawozdanie ESMA na temat tendencji, ryzyka i słabych punktów”], Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESMA-50-165-1287, nr 2, 2020.

- **Ocena skutków**

Komisja przeprowadziła ocenę skutków istotnych wariantów strategicznych. Warianty strategiczne określono na podstawie następujących pięciu czynników: (i) uciążliwe i niejasne wymogi dotyczące paszportowania, (ii) niewystarczająca koordynacja i współpraca między organami, (iii) restrykcyjne wymogi dotyczące świadczenia usług bankowych związanych z rozrachunkiem w walutach obcych, (iv) niejasne i skomplikowane wymogi dotyczące dyscypliny rozrachunku oraz (v) niewystarczające informacje na temat działalności CDPW z państw trzecich w UE. Warianty strategiczne zostały ocenione pod względem konkretnych celów, jakimi są: minimalizacja barier dla rozrachunku transgranicznego, zmniejszenie obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów bez stwarzania zagrożenia dla stabilności finansowej oraz zapewnienie odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka.

29 października 2021 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię wraz z uwagami dotyczącą oceny skutków i przedstawiła następujące główne zalecenia w sprawie usprawnień:

- sprecyzowanie powiązań między zmienionym rozporządzeniem w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych a komunikatem „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”;
- lepsze wyjaśnienie, dlaczego paszportowanie, praktyka z powodzeniem stosowana w wielu innych obszarach prawa finansowego, wydaje się nie sprawdzać w tym segmencie;
- wytłumaczenie analizy, która doprowadziła do wprowadzenia obowiązkowego zakupu na otwartym rynku jako elementu systemu dyscypliny rozrachunku w 2014 r. oraz tego, jak od tego czasu zmieniła się ocena Komisji;
- doprecyzowanie, które warianty strategiczne wzajemnie się uzupełniają, a które wzajemnie się wykluczają.

Wymagane wyjaśnienia zostały dodane w odpowiednich sekcjach oceny skutków, tj. w odniesieniu do komunikatu w sprawie otwartej strategicznej autonomii – w sekcji 1.4.2, przykładów uciążliwych wymogów dotyczących paszportowania, którym muszą sprostać CDPW i które utrudniają świadczenie usług na poziomie transgranicznym – w załączniku 6, wytłumaczenia przyczyn obowiązkowego zakupu na otwartym rynku – w sekcji 2.2.2 oraz wyjaśnienia uzupełniającego lub wzajemnie wykluczającego się charakteru wariantów strategicznych – w sekcji 6.

Na podstawie oceny i porównania wszystkich wariantów strategicznych w ocenie skutków wskazano następujące preferowane warianty strategiczne:

- uproszczenie procesu paszportowania ustanowionego w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych poprzez zlikwidowanie możliwości odmowy wydania „paszportu” przez organy nadzoru przyjmującego państwa członkowskiego i zastąpienie jej powiadomieniem organów nadzoru w państwie członkowskim pochodzenia przez organy nadzoru przyjmującego państwa członkowskiego. Preferowany wariant strategiczny pozwala zminimalizować bariery dla rozrachunku transgranicznego oraz zmniejszyć obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów. Inne ocenione warianty strategiczne obejmowały ograniczenie zakresu wymogów

dotyczących paszportowania do udziałowych papierów wartościowych lub wyjaśnienie roli i uprawnień właściwych organów oraz wymogów związanych z przepisami krajowymi. Oba te warianty umożliwiłyby jednak jedynie częściową realizację celów;

- zacieśnienie współpracy między krajowymi organami nadzoru dzięki utworzeniu kolegiów organów nadzoru, aby ułatwić CDPW dostęp do rynków innych niż te, w odniesieniu do których uzyskały zezwolenie, oraz zapewnić stabilność finansową poprzez przyznanie organom nadzoru większych uprawnień do monitorowania ryzyka. Inne rozważane warianty dotyczyły zaostrzenia obowiązujących przepisów rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w zakresie uzgodnień o współpracy oraz wprowadzenia większego nadzoru nad CDPW na poziomie UE. Kolegia pozwalają jednak osiągnąć właściwą równowagę między realizacją celów a jednoczesnym odzwierciedleniem faktu, że odpowiedzialność nadzorcza pozostaje w państwie członkowskim pochodzenia CDPW;
- ułatwienie CDPW dostępu do bankowych usług pomocniczych poprzez zezwolenie CDPW posiadającym licencję bankową na oferowanie takich usług innym CDPW oraz dokonanie przeglądu progów, poniżej których CDPW mogą korzystać z usług banku komercyjnego. Innym rozważanym wariantem było zniesienie ograniczeń w zakresie świadczenia bankowych usług pomocniczych na rzecz CDPW, jednak wariant ten został odrzucony jako potencjalnie poważnie zwiększający ryzyko dla stabilności finansowej;
- najbardziej skutecznym i efektywnym wariantem jest połączenie doprecyzowania różnych elementów związanych z dyscypliną rozrachunku (np. zakresu) i zmiany harmonogramu wdrożenia obowiązkowego zakupu na otwartym rynku³³ („podejście dwuetapowe”). Wdrożenie obowiązkowego zakupu na otwartym rynku będzie zależeć od kształtowania się efektywności rozrachunku w UE. Po pierwsze, zgromadzone dowody wskazują, że kary pieniężne będą zachętą do zwiększenia efektywności rozrachunku bez stwarzania zagrożenia dla stabilności i płynności rynków i instrumentów finansowych. Po drugie, po zastosowaniu kar pieniężnych można ocenić, jak najlepiej zastosować obowiązkowe zakupy na otwartym rynku w zależności od kształtowania się efektywności rozrachunku. Wariant polegający na całkowitym zawieszeniu przedmiotowych ram został odrzucony, ponieważ liczba przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w UE jest nieustannie wyższa niż na innych dużych rynkach finansowych;
- wprowadzenie daty końcowej obowiązywania zasady praw nabytych w odniesieniu do CDPW z UE i państw trzecich³⁴ oraz wymogu powiadomienia wobec CDPW z państw trzecich. Otrzymane informacje umożliwiłyby Komisji ustalenie

³³ Jeżeli rozrachunek transakcji nie zostanie przeprowadzony na koniec wyznaczonego okresu, nabywca papierów wartościowych, zmuszony do odkupienia ich w innym miejscu, rozpoczyna proces obowiązkowego zakupu na otwartym rynku. Strona, która nie przeprowadziła rozrachunku, jest zobowiązana do pokrycia różnicy w cenie między pierwotną a nową transakcją oraz wszystkich kosztów zakupu na otwartym rynku.

³⁴ Zgodnie z art. 69 ust. 4 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, dopóki właściwe organy krajowe i ESMA nie udzielią zezwolenia lub nie uznają CDPW odpowiednio z UE lub z państwa trzeciego zgodnie z tym rozporządzeniem, nadal mają zastosowanie krajowe przepisy dotyczące udzielania zezwoleń i uznawania obowiązujące przed wejściem w życie rozporządzenia.

priorytetów w zakresie oceny równoważności ram CDPW z państw trzecich, ponieważ stwierdzenie równoważności przez Komisję jest warunkiem uznania przez ESMA CDPW z państw trzecich, które chcą oferować usługę notarialną i centralną usługę prowadzenia rachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego. Połączenie tych środków zapewni zatem organom odpowiednie uprawnienia i aktualne informacje na potrzeby monitorowania ryzyka zgodnie ze zmianami potrzeb na rynku. Proponowane zmiany nie mają jednak wpływu na procesy dotyczące równoważności i uznawania, które mają już zastosowanie na podstawie rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych; w związku z tym państwa trzecie i CDPW z państw trzecich będące potencjalnymi wnioskodawcami nadal zachęca się do składania wniosków o równoważność i wniosków o uznanie zgodnie z obowiązującymi wymogami rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych. Innym rozważanym wariantem było usprawnienie systemu dla CDPW z państw trzecich, które świadczą usługi w zakresie instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, np. poprzez wprowadzenie wymogu uznania przez ESMA w odniesieniu do świadczenia usług rozrachunku lub poprzez zwiększenie uprawnień nadzorczych ESMA, ale w tym momencie uznano to za przedwczesne i nieproporcjonalne;

- całościowy pakiet wariantów będzie miał pozytywny wpływ na ogólne warunki rozliczania i rozrachunku transakcji w UE dzięki umożliwieniu bardziej proporcjonalnej regulacji CDPW, zwiększeniu efektywności rozrachunku papierów wartościowych, a tym samym przyczynieniu się do zwiększenia konkurencyjności rynków finansowych UE.
- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Ogólne podejście polega na zaproponowaniu środków, które są niezbędne ze względów integracji rynku i stabilności finansowej, przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń regulacyjnych i obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów dla uczestników rynku. Jest to zgodne z przyjętym przez Komisję Programem lepszego stanowienia prawa. Wybrane warianty mają pozytywny wpływ, zapewniając bardziej proporcjonalną regulację CDPW i zwiększając konkurencyjność całego unijnego rynku rozrachunku.

CDPW odniosłyby korzyści z ograniczenia kosztów prowadzenia działalności w UE, zwłaszcza z powodu ograniczenia barier dla rozrachunków transgranicznych, wynikające z (i) ustanowienia kolegiów organów nadzoru oraz (ii) uproszczenia obecnej procedury paszportowania. W szczególności zmniejszenie obciążeń związanych z wymogami dotyczącymi paszportowania uprościłoby i przyspieszyło ten proces. Oczekuje się, że uproszczony proces paszportowania, który obejmuje powiadomienie właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego (zamiast zatwierdzenia przez nie), spowoduje obniżenie kosztów nawet o 75 %, co przyniosłoby jednorazowe oszczędności wynoszące średnio 585 000 EUR dla każdego CDPW. Wprowadzenie kolegiów byłoby również korzystne dla CDPW z UE ze względu na pewność prawa wynikającą ze zwiększenia konwergencji praktyk nadzorczych. Ponadto wprowadzenie kolegiów i daty końcowej obowiązywania zasady praw nabytych wzmocniłoby stabilność finansową w odniesieniu do CDPW z UE i CDPW z państw trzecich.

Uproszczenie wymogów dotyczących dostępu CDPW do bankowych usług pomocniczych, które są niezbędne do przeprowadzania rozrachunku w walutach obcych, zwiększyłyby także konkurencję w tej dziedzinie. W tym względzie przegląd prognozy, poniżej którego CDPW mogą korzystać z instytucji kredytowych przy świadczeniu takich usług, mógłby umożliwić CDPW dalszy rozwój usług dla inwestorów krajowych i na poziomie transgranicznym. Szacuje się, że w wyniku proponowanych zmian można spodziewać się dodatkowych rozrachunków w walutach obcych w wysokości 16 mld EUR rocznie.

Uproszczenie procedury paszportowania, utworzenie obowiązkowych kolegiów i wzmocnienie świadczenia usług bankowych związanych z rozrachunkiem w walutach obcych zwiększy konkurencję między CDPW w UE, tym samym przynosząc korzyści inwestorom i emitentom, w tym MŚP. Ogólnie rzecz biorąc, emitenci, w szczególności innowacyjne przedsiębiorstwa typu start-up i MŚP, oraz inwestorzy mieliby większy wybór pod względem mechanizmów finansowania i odnieśliby korzyści z większej konkurencji, większego wyboru w zakresie emisji, dywersyfikacji ryzyka i dywersyfikacji walutowej w swoich inwestycjach transgranicznych, co przyczyniłoby się do pogłębienia unii rynków kapitałowych.

Ponadto proponowane zmiany w systemie dyscypliny rozrachunku zapewnią bardziej proporcjonalne podejście do postępowania w przypadkach nieprzeprowadzenia rozrachunku, jednocześnie gwarantując dalsze podnoszenie poziomu efektywności rozrachunku w UE z korzyścią dla inwestorów i całej gospodarki UE. W szczególności podejście dwuetapowe powinno złagodzić najbardziej negatywne skutki związane z płynnością, w sytuacji gdy stosowanie odnośnych wymogów jest nieuzasadnione. Powinno mieć to pośrednio pozytywny wpływ na MŚP, których papiery wartościowe charakteryzują się mniejszą płynnością.

Cyfryzacja i wpływ nowych technologii na usługi rozliczania i rozrachunku transakcji nie zostały uwzględnione w niniejszej inicjatywie, ponieważ uznano, że nie wchodzi one w jej zakres. Z ukierunkowanych konsultacji służących wsparciu niniejszej inicjatywy wynika, że zainteresowane strony wolą zdobyć doświadczenie w stosowaniu rozporządzenia dotyczącego systemu pilotażowego DLT, zanim rozważone zostaną jakiegokolwiek zmiany w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych. ESMA w swoim sprawozdaniu na temat korzystania z technologii finansowej przez CDPW również nie poparł wprowadzenia w tym momencie rozległych zmian do rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu ułatwienia korzystania z innowacji technologicznych przez CDPW, lecz zasugerował, aby poczekać na zdobycie doświadczeń związanych z unijnym systemem pilotażowym. W związku z tym postanowiono, że wszelkie gruntowne zmiany w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych mające na celu wykorzystanie pełnego potencjału technologii zostaną odroczone do czasu, aż będzie można wyciągnąć wnioski z wdrożenia rozporządzenia dotyczącego systemu pilotażowego DLT.

- **Prawa podstawowe**

UE przestrzega najwyższych standardów ochrony praw podstawowych i jest sygnatariuszem szeregu konwencji w dziedzinie praw człowieka. W tym kontekście wniosek nie powinien mieć bezpośredniego wpływu na ochronę tych praw, wymienionych w głównych konwencjach ONZ w zakresie praw człowieka, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, stanowiącej integralną część Traktatów UE, oraz europejskiej konwencji praw człowieka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie będzie miał wpływu na budżet Unii.

Główne skutki odczułby ESMA w związku z udziałem w kolegiach, opracowaniem lub aktualizacją 5 standardów technicznych oraz zarządzaniem procesem powiadamiania przez CDPW z państw trzecich o ich działalności w UE. Ostatni z wymienionych skutków stanowiłby jednak niewielki koszt jednorazowy. Uproszczenie procedury paszportowania obniżyłoby jednak koszty ponoszone przez ESMA, ponieważ wymogi dotyczące paszportowania byłyby prostsze i bardziej przejrzyste. Ponadto jasne określenie transakcji wchodzących w zakres systemu dyscypliny rozrachunku zmniejszyłoby również obciążenie administracyjne ESMA związane z udzielaniem odpowiedzi na kierowane pod jego adresem pytania. Co więcej, dostosowanie częstotliwości składania sprawozdań, które ESMA ma obowiązek przedkładać Komisji, dodatkowo ograniczy obciążenie administracyjne nałożone na ten Urząd. ESMA skorzystałby również na niektórych preferowanych wariantach strategicznych, które wzmocniłyby otoczenie nadzorcze, w szczególności proces powiadamiania przez CDPW z państw trzecich.

Proponowane zadania ESMA nie będą zatem wymagały tworzenia dodatkowych stanowisk i mogą być realizowane przy użyciu istniejących zasobów. To samo dotyczy również EUNB, który będzie zobowiązany do opracowania jednego standardu technicznego określającego próg, poniżej którego CDPW mogą korzystać z instytucji kredytowych przy świadczeniu bankowych usług pomocniczych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wniosek zawiera wymóg, aby Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w całości, ze szczególnym uwzględnieniem jego skuteczności i efektywności w realizacji wyznaczonych w nim celów (tj. zwiększenia efektywności i bezpieczeństwa unijnych rynków rozrachunku). Komisja powinna uwzględnić przy tym wszystkie aspekty rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, w tym kwestię, czy istnieją inne istotne przeszkody dla konkurencji w odniesieniu do usług objętych tym rozporządzeniem, które to przeszkody należy wyeliminować, konieczność zastosowania dodatkowych środków w celu zwiększenia efektywności rozrachunku oraz ewentualną potrzebę zastosowania dalszych środków w celu ograniczenia wpływu niewydolności CDPW na podatników.

Co do zasady, ocena ta powinna zostać przeprowadzona w terminie pięciu lat od wejścia w życie tych zmian. Wymagany byłby również wkład ze strony ESMA oraz organów krajowych i banków centralnych. Dane statystyczne do analizy należy pozyskiwać przede wszystkim od ESMA.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

5.2.1 Definicje

W art. 1 pkt 1 wprowadzono definicję pojęcia „grupa przedsiębiorstw”, zgodną z definicją zawartą w rozporządzeniu (UE) 2019/2033.

5.2.2 System dyscypliny rozrachunku

W art. 1 pkt 2 wprowadzono zmiany w systemie dyscypliny rozrachunku.

W lit. a) zmiany w art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych przewidują, że w sytuacjach, gdy nieprzeprowadzenie rozrachunku jest spowodowane czynnikami, których nie można przypisać uczestnikom transakcji, lub gdy transakcja nie obejmuje dwóch stron transakcji, takie nieprzeprowadzenie rozrachunku nie podlega mechanizmowi kar. W literze tej określono również, że kary pieniężne należy obliczać albo do końca procesu zakupu na otwartym rynku, jeśli Komisja przyjęła odpowiedni akt wykonawczy, albo do faktycznej daty rozrachunku, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Lit. b) wprowadza nowy ustęp 2a, zgodnie z którym Komisja może przyjąć akt wykonawczy, stosując się do procedury sprawdzającej ustanowionej w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011, w którym to akcie zawarta zostanie decyzja o zastosowaniu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku w odniesieniu do niektórych instrumentów finansowych lub o kategoriach transakcji, do których powinien mieć zastosowanie obowiązkowy zakup na otwartym rynku. Komisja może podjąć taką decyzję, jeżeli uzna, że środki te są proporcjonalnym sposobem na zmniejszenie poziomu nieprzeprowadzanych rozrachunków w Unii oraz że, biorąc pod uwagę liczbę i wolumen przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, spełnione są określone warunki wymienione w tym przepisie.

W lit. c) zmiana w art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych precyzuje, kiedy proces zakupu na otwartym rynku musi zostać rozpoczęty, w przypadku gdy Komisja przyjęła akt wykonawczy na podstawie art. 7 ust. 2, oraz że okres przedłużenia dotyczący instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP jest obliczany na podstawie dni kalendarzowych.

W lit. d) do art. 7 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych wprowadza się nowy ustęp 3a w celu wyjaśnienia, w jaki sposób będzie funkcjonował mechanizm przenoszenia. Mechanizm przenoszenia pozwoli zapobiec kaskadzie przypadków nieprzeprowadzonych rozrachunków, z których każdy wymaga odrębnego procesu zakupu na otwartym rynku, dzięki temu, że każdy uczestnik łańcucha transakcji będzie mógł przenieść powiadomienie o zakupie na otwartym rynku na uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania, tak aby do rozwiązania całego łańcucha transakcji potrzebny był tylko jeden zakup na otwartym rynku. Ten mechanizm przenoszenia może być następnie powielany między uczestnikami i ich klientami na podstawie umów, aż do ostatecznych nabywców i sprzedawców.

W lit. e) zmiany w art. 7 ust. 4 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych przewidują, że w sytuacjach, gdy nieprzeprowadzenie rozrachunku jest spowodowane czynnikami, których nie można przypisać uczestnikom transakcji, lub gdy transakcja nie obejmuje dwóch stron transakcji, takie nieprzeprowadzenie rozrachunku nie podlega mechanizmowi obowiązkowego zakupu na otwartym rynku.

Lit. f) dotyczy zmiany art. 7 ust. 6 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych polegającej na wprowadzeniu symetrii płatności między nabywcą a sprzedawcą w przypadku, gdy ekonomiczne warunki transakcji w momencie przeprowadzania zakupu na otwartym rynku

różnią się od warunków pierwotnej transakcji. Ma to na celu zapewnienie, aby w wyniku zakupu na otwartym rynku strony transakcji znalazły się w takiej samej sytuacji ekonomicznej, w jakiej znajdowałyby się, gdyby doszło do pierwotnej transakcji.

W lit. g) wprowadza się zmiany do art. 7 ust. 11 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby sprecyzować, że zwolnienie kontrahenta centralnego z wymogów dyscypliny rozrachunku ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy kontrahent centralny działa pomiędzy kontrahentami. Wyjaśniono również, że jeśli kontrahenci centralni ponoszą straty z tytułu stosowania obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, mogą ustanowić w swoich regulaminach mechanizm służący pokryciu takich strat.

Lit. h) wprowadza nowy ust. 13a w art. 7 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, w którym to ustępie przyznaje się Komisji uprawnienie do zawieszenia mechanizmu zakupu na otwartym rynku dla określonych kategorii instrumentów finansowych, jeżeli jest to konieczne do uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub do wyeliminowania takiego zagrożenia. Ten nowy ustęp 13a określa procedurę, której Komisja powinna przestrzegać w przypadku takiego zawieszenia, tj. zastosować się do zalecenia ESMA wydanego po konsultacji z ESBC i ERRS. Sprecyzowano w nim również, że takie zawieszenie obowiązuje przez okres maksymalnie sześciu miesięcy, który może być przedłużany o okresy trzymiesięczne, a łączny okres od początku zawieszenia może wynosić nie więcej niż 12 miesięcy.

W lit. i) w zmianach do art. 7 ust. 14 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych wyjaśniono, że w akcie delegowanym Komisji określającym parametry służące do obliczania odstrasżającego i proporcjonalnego poziomu kar pieniężnych uwzględnia się skutki ujemnych stóp procentowych.

Lit. j) wprowadza nowy ustęp 14a w art. 7 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, w którym upoważnia się Komisję do wskazania sytuacji, w których należy uznać, że nieprzeprowadzenie rozrachunku jest spowodowane czynnikami, których nie można przypisać uczestnikom, oraz w których transakcja nie obejmuje dwóch stron transakcji, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w art. 7 ust. 2 i 4.

W lit. k) zmienia się art. 7 ust. 15 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, wprowadzając nowy termin, do którego ESMA przedstawia regulacyjne standardy techniczne określające aspekty systemu dyscypliny rozrachunku wymienione w tym samym ustępie. Ta zmiana terminu powinna umożliwić ESMA dokonanie przeglądu regulacyjnych standardów technicznych w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych do rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w wyniku niniejszego przeglądu oraz wprowadzenie wszelkich niezbędnych zmian służących doprecyzowaniu wymogów określonych w tych regulacyjnych standardach technicznych, takich jak warunki, na jakich uczestnicy mogą przeprowadzać własne zakupy na otwartym rynku.

5.2.3 Współpraca między właściwymi organami i odpowiednimi organami, przegląd i ocena oraz strategie naprawy i uporządkowanej likwidacji.

Art. 1 pkt 3 wprowadza zmiany do art. 12 lit. b) i c) rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wyjaśnienia, że w przypadku gdy CDPW nie prowadzi działalności w zakresie rozrachunku przed rozpoczęciem procedury udzielania zezwolenia, kryteria określające, które odpowiednie organy powinny być zaangażowane w tę procedurę, uwzględniają przewidywaną działalność w zakresie rozrachunku.

Art. 1 pkt 4 lit. b) zmienia art. 17 ust. 4 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych dotyczący konsultowania się przez właściwe organy z odpowiednimi organami w sprawie procedury udzielania zezwolenia CDPW. W art. 1 pkt 6 lit. e) wprowadzono równoważne zmiany do art. 22 ust. 6 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych odnoszące się do konsultowania się przez właściwe organy z odpowiednimi organami w sprawie procesu przeglądu i oceny. Zmiany w art. 17 ust. 4 i art. 22 ust. 6 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych przewidują proces, dzięki któremu organy, z którymi przeprowadzono konsultacje, mogą wydać uzasadnioną opinię w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji przez właściwy organ. W przypadku negatywnej opinii jednego z odpowiednich organów, z którymi przeprowadzono konsultacje, właściwy organ ustosunkowuje się do takiej negatywnej opinii w uzasadnionej decyzji, która z kolei również może być przedmiotem negatywnej opinii organów, z którymi przeprowadzono konsultacje. Jeżeli właściwy organ nie zgodzi się z tą negatywną opinią, poinformuje o tym organy, które wyraziły sprzeciw, a organy te mogą skierować sprawę do ESMA. W przypadku gdy sprawa nie zostanie rozstrzygnięta w ciągu 30 dni od jej skierowania do ESMA, właściwy organ podejmuje ostateczną decyzję w sprawie przeglądu i oceny oraz przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji odpowiednim organom.

W art. 1 pkt 4 lit. c) dodano nowy ust. 7a do art. 17 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby wprowadzić nowe wymogi obowiązujące właściwe organy dotyczące wymiany informacji z innymi organami, w szczególności z odpowiednimi organami.

Art. 1 pkt 5 wprowadza zmiany do art. 20 ust. 5 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych polegające na sprecyzowaniu, że procedury, które muszą obowiązywać u CDPW w przypadku cofnięcia zezwolenia, obejmują przeniesienie rachunków emisyjnych i dokumentacji prowadzonych na potrzeby świadczenia usług podstawowych, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika.

Art. 1 pkt 6 zmienia art. 22 ust. 1, 4 i 7 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych z myślą o zmianie częstotliwości procesu przeglądu i oceny, tak aby przeprowadzany był on co dwa lata, a nie każdego roku. Ponadto przepisem tym zmienia się art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wyjaśnienia sposobu, w jaki CDPW powinny przygotować się na scenariusze, które potencjalnie mogą uniemożliwić im kontynuację wykonywania najważniejszych operacji i usług. Wymóg sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji został usunięty, ponieważ uznano go za niejasny i obecnie nie istnieje żaden unijny system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie którego można by sporządzić plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W zmienionym ust. 2 nałożono natomiast na

CDPW wymóg opracowania i przedłożenia właściwemu organowi odpowiednich planów naprawy lub uporządkowanej likwidacji. Zmieniony ust. 3 określa minimalną treść planów, o których mowa w ust. 2, a także częstotliwość przeglądu i aktualizacji tych planów (co najmniej raz na dwa lata). Wyjaśniono w nim również, że plany te muszą uwzględniać wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW oraz ewentualny stosowny plan naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowiony zgodnie z dyrektywą BRRD. Zmiany w ust. 3 nie mają wpływu na wymóg informowania ESMA przez właściwe organy o sporządzeniu i stosowaniu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CDPW. Może to wynikać z przepisów krajowych lub wymogu zachowania zgodności z innymi aktami prawnymi UE, takimi jak dyrektywa BRRD.

Art. 1 pkt 6 lit. c) wprowadza zmiany do art. 22 ust. 11 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych polegające na ustanowieniu nowego terminu, do którego ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby przeglądu i oceny. Ta zmiana terminu powinna umożliwić ESMA dostosowanie w stosownych przypadkach regulacyjnych standardów technicznych do zmian wprowadzonych do rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w wyniku niniejszej inicjatywy.

Ponadto w art. 1 pkt 18 zmieniono art. 55 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wydłużenia terminu, w którym odpowiednie organy i właściwe organy mogą wydać uzasadnioną opinię w sprawie zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych, z jednego miesiąca do dwóch miesięcy. Termin w wymiarze jednego miesiąca jest bowiem zbyt krótki na wydanie takiej opinii.

5.2.4. System paszportowania oraz przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których ustanawiane są papiery wartościowe

W art. 1 pkt 15 zmienia się art. 49 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wyjaśnienia, że przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy prawa państwa członkowskiego, na mocy których ustanawiane są papiery wartościowe i które nadal mają zastosowanie w kontekście transgranicznych emisji papierów wartościowych, obejmują: zarówno (i) przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy państwa członkowskiego, w którym emitent ma swoją siedzibę, jak i (ii) – jeżeli jest ono inne – właściwe przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy prawa, na mocy których emitowane są papiery wartościowe. Dotyczy to w szczególności przypadku obligacji emitowanych przez emitenta z siedzibą w jednym państwie członkowskim, ale na podstawie umowy podlegającego prawu innego państwa członkowskiego. Art. 1 pkt 15 zmienia również art. 49 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby uwzględnić wymóg regularnego aktualizowania przez państwa członkowskie wykazu odpowiednich przepisów.

W art. 1 pkt 7 wprowadzono zmiany do art. 23 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wyjaśnienia szeregu aspektów procesu paszportowania.

Po pierwsze, dostosowano w nim odniesienie do art. 49 ust. 1 akapit drugi zamieszczone w art. 23 ust. 2 i 3 stanowiące o tym, że CDPW, który chce świadczyć usługę notarialną lub centralną usługę prowadzenia rachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych

ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego, uwzględnia zarówno przepisy prawa państwa członkowskiego, w którym emitent ma swoją siedzibę, jak i – jeżeli jest ono inne – właściwe przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy prawa, na mocy których emitowane są papiery wartościowe.

Po drugie, zmieniono art. 23 ust. 2 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby umożliwić nowym CDPW złożenie wniosku dotyczącego paszportowania równocześnie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, tak aby mogły one rozpocząć działalność transgraniczną od dnia uzyskania zezwolenia od właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, pod warunkiem że minął co najmniej jeden miesiąc od daty przekazania przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia wniosku dotyczącego paszportowania do właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego.

Po trzecie, zmieniono art. 23 ust. 3 lit. e) rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wyjaśnienia, że CDPW występujący o paszport powinien zawsze przedstawić ocenę środków, które zamierza zastosować, aby zapewnić swoim użytkownikom zachowanie zgodności z prawem krajowym, o którym mowa w art. 49 ust. 1.

Po czwarte, zmieniono art. 23 ust. 4 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby skrócić okres, w którym właściwy organ państwa pochodzenia przekazuje wniosek dotyczący paszportowania właściwemu organowi państwa przyjmującego.

Po piąte, zmieniono art. 23 ust. 6, usuwając możliwość odrzucenia wniosku dotyczącego paszportowania przez właściwy organ państwa przyjmującego. Zgodnie ze zmienionym przepisem CDPW może rozpocząć świadczenie usług po upływie jednego miesiąca od dnia przekazania właściwemu organowi państwa przyjmującego wniosku dotyczącego paszportowania przez właściwy organ państwa pochodzenia lub wcześniej, jeżeli właściwy organ państwa przyjmującego wyrazi na to zgodę.

5.2.5 Kolegia organów nadzoru

W art. 1 pkt 9 dodano do rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych art. 24a jako część nowej sekcji 4a w tytule III dotyczącej współpracy organów za pośrednictwem kolegiów, wymagającej ustanowienia kolegiów organów nadzoru w dwóch przypadkach:

- (a) jeżeli CDPW podlega procedurze paszportowania, o której mowa w art. 23 ust. 3–7 – tak zwanego „kolegium ds. paszportowania” lub
- (b) jeżeli CDPW jest częścią grupy przedsiębiorstw składającej się z dwóch CDPW lub większej ich liczby, które uzyskały zezwolenie w co najmniej dwóch państwach członkowskich – tak zwanego „kolegium na poziomie grupy”.

W przypadku gdy CDPW podlegający procedurze paszportowania, o której mowa w art. 23 ust. 3–7, jest również częścią grupy przedsiębiorstw składającej się z co najmniej jeszcze jednego CDPW, powinna istnieć możliwość ustanowienia tylko jednego kolegium dla tego CDPW zamiast dwóch odrębnych kolegiów (tj. odrębnego kolegium ds. paszportowania i odrębnego kolegium na poziomie grupy), tak aby zapewnić synergię i uniknąć zbędnego obciążenia administracyjnego zaangażowanych organów.

Ustanowienie tylko jednego kolegium powinno być również możliwe, jeżeli pozostałe CDPW w grupie podlegają procedurze paszportowania, aby uniknąć sytuacji, w której istnieje wiele kolegiów ds. paszportowania i odrębne kolegium na poziomie grupy dla CDPW, które należą do tej samej grupy i które w wielu przypadkach korzystają ze wspólnych procedur, zasobów, ocen środków wprowadzonych przez nie w celu zapewnienia zgodności z przepisami przyjmującego państwa członkowskiego, w przypadku gdy świadczą usługi na poziomie transgranicznym itp. Jeżeli jednak te pozostałe CDPW z grupy także podlegają procedurze paszportowania, ustanowienie tylko jednego kolegium dla całej grupy jest możliwe wyłącznie za zgodą właściwych organów właściwych dla tych CDPW.

Ponadto w art. 24a ustanowiono przepisy dotyczące wyznaczania przewodniczącego, w szczególności dla kolegium na poziomie grupy, składu kolegiów i ich zadań w celu zapewnienia spójnego podejścia nadzorczego w całej UE. ESMA zostaje uprawniony do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych określających praktyczne ramy funkcjonowania kolegiów.

Co więcej, w całym rozporządzeniu wprowadzono zmiany służące zapewnieniu, aby kolegia były informowane o istotnych decyzjach podejmowanych w odniesieniu do CDPW (tj. zmiany w art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 4, 5 i 7, art. 24 ust. 1 i 5, art. 60 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych).

5.2.6 CDPW z państw trzecich i koniec obowiązywania zasady praw nabytych

W art. 1 pkt 10 wprowadzono zmiany do art. 25 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, który określa ramy dotyczące CDPW z państw trzecich. W lit. a) wprowadzono wymóg, aby CDPW, które zamierzają świadczyć usługi rozrachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, przesyłały powiadomienie do ESMA, rozwiązując tym samym problem braku informacji w tym zakresie zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym. Lit. c) dotyczy uprawnienia ESMA do opracowania projektu regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW z państwa trzeciego przekazuje ESMA we wspomnianym powiadomieniu, oraz precyzuje, że informacje te muszą ograniczać się do tego, co jest bezwzględnie konieczne, i zawiera wykaz przykładów.

Art. 1 pkt 10 lit. b) zmienia art. 25 ust. 6 akapit piąty, stanowiąc, że ESMA informuje, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, CDPW z państwa trzeciego, który ubiega się o uznanie w celu świadczenia usługi notarialnej lub centralnej usługi prowadzenia rachunku, o uznaniu bądź odmowie uznania w terminie sześciu miesięcy od późniejszej z dwóch dat: złożenia kompletnego wniosku lub przyjęcia przez Komisję decyzji w sprawie równowagi.

W art. 1 pkt 23 zmieniono art. 69 ust. 4 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, wprowadzając datę końcową obowiązywania zasady praw nabytych zarówno w odniesieniu do CDPW z UE, jak i z państw trzecich. Dokładniej rzecz ujmując, w lit. a) zmieniono art. 69 ust. 4, określając, że datą końcową obowiązywania zasady praw nabytych w odniesieniu do CDPW z UE jest jeden rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W lit. b) wprowadzono nowy ust. 4a, w którym wskazano datę końcową obowiązywania zasady praw nabytych w odniesieniu do CDPW z państw trzecich, która ze względu na procedury dotyczące równowagi i uznawania przypada po upływie trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Ponadto CDPW z państw trzecich korzystające z zasady praw nabytych są zobowiązane do przesłania powiadomienia do ESMA w przypadku oferowania usługi notarialnej i centralnej usługi prowadzenia rachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, aby rozwiązać problem braku informacji w tym zakresie zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym. Lit. b) dotyczy uprawnienia ESMA do opracowania projektu regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW z państwa trzeciego przekazuje ESMA we wspomnianym powiadomieniu, oraz precyzuje, że informacje te muszą ograniczać się do tego, co jest bezwzględnie konieczne, i zawiera wykaz przykładów. Podobnie wymóg powiadomienia wprowadzono również wobec tych CDPW z państw trzecich, które oferowały usługi rozrachunku przed wejściem w życie przedmiotowego rozporządzenia.

5.2.7 Bankowe usługi pomocnicze

Po pierwsze, w art. 1 pkt 13 wprowadzono zmiany do art. 40 ust. 2 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, a w art. 1 pkt 17 lit. a) wprowadzono zmiany do art. 54 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia w celu ustanowienia możliwości świadczenia przez CDPW, które uzyskały zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, takich usług na rzecz CDPW, które nie uzyskały takiego zezwolenia i które w związku z tym nie mogą dokonywać rozrachunku w określonych walutach powyżej konkretnych kwot, jeżeli nie mają dostępu do odpowiedniego banku centralnego.

Art. 1 pkt 17 lit. b) zmienia brzmienie formuły wprowadzającej ust. 4, umożliwiając tym samym CDPW ubieganie się o świadczenie bankowych usług pomocniczych nie tylko od wyznaczonych instytucji kredytowych, ale także od innych CDPW, które uzyskały zezwolenie na świadczenie takich usług zgodnie z art. 54 ust. 3, niezależnie od tego, czy te CDPW są częścią tej samej grupy przedsiębiorstw, czy nie. W związku z tym w art. 1 pkt 17 lit. b) uchylono art. 54 ust. 4 lit. c) rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, znosząc tym samym zakaz, że wyznaczone instytucje kredytowe nie mogą oferować podstawowych usług CDPW.

Po drugie, w art. 1 pkt 17 lit. c) zmieniono art. 54 ust. 5 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych określający konkretny próg, poniżej którego CDPW może korzystać z instytucji kredytowych przy świadczeniu usług bankowych. Aby właściwie wyważyć ten próg oraz z myślą o zarządzaniu ryzykiem finansowym, w art. 1 pkt 17 lit. d) wprowadzono upoważnienie dla EUNB do opracowania, we współpracy z ESBC i ESMA, projektu regulacyjnych standardów technicznych, które mają zostać przyjęte przez Komisję, określających odpowiedni próg, poniżej którego instytucje kredytowe mogą świadczyć bankowe usługi pomocnicze, w tym stosowne normy zarządzania ryzykiem i normy ostrożnościowe ograniczające potencjalne ryzyko wynikające ze zmiany tego progu.

Ponadto w art. 1 pkt 19 zmieniono art. 59 ust. 4 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu zapewnienia właściwych wymogów ostrożnościowych, gwarantując spójność z innymi obowiązującymi przepisami lub doprecyzowując niektóre wymogi z myślą o zachowaniu spójności nadzorczej lub sprecyzowaniu szeregu drobniejszych kwestii w obszarze zarządzania ryzykiem. W tym celu w lit. a):

- (a) zmieniono art. 59 ust. 4 lit. c), precyzując go i dostosowując go do obowiązujących standardów regulacyjnych, zgodnie z którymi w scenariuszu

warunków skrajnych dotyczących płynności należy utrzymywać kwalifikujące się zasoby płynne zamiast zasobów płynnych, a w scenariuszu warunków skrajnych należy uwzględnić dwóch największych uczestników zamiast tylko największego;

- (b) zmieniono art. 59 ust. 4 lit. d), wyjaśniając, że kwalifikujące się zasoby płynne należy utrzymywać w odniesieniu do odpowiednich walut, a nie wszystkich walut;
- (c) zmieniono art. 59 ust. 4 lit. e), uściślając, że w przypadku stosowania wcześniej określonych ustaleń dotyczących finansowania powinny być one wysoce wiarygodne. Wyjaśniono również, że w przypadku stosowania uzgodnień podobnych do zatwierdzonych uzgodnień, powinny one spełniać tę samą normę wysokiej wiarygodności i być zawierane wyłącznie z instytucjami kredytowymi mającymi zdolność kredytową;
- (d) zmieniono art. 59 ust. 4 lit. i), doprecyzowując, że zamiast „upłynniać” wszystkie zabezpieczenia otrzymane od klienta niewywiązującego się ze zobowiązania CDPW może zamienić je na środki pieniężne, oraz że w przypadku stosowania niezatwierdzonych uzgodnień CDPW powinien być w stanie wykazać, że wszelkie związane z tym potencjalne ryzyko zostało zidentyfikowane i ograniczone. Ma to na celu dopuszczenie niezatwierdzonych uzgodnień pod warunkiem istnienia kompleksowych ram;
- (e) dodano nową lit. k) w art. 59 ust. 4, aby uściślić, że CDPW powinny pokryć odpowiednie ryzyko w swoich ramach zarządzania ryzykiem i ramach ostrożnościowych, w tym stosowne uzgodnienia dotyczące kompensowania. Powinno to zapewnić właściwe zarządzanie przez CDPW ryzykiem kredytowym i ryzykiem utraty płynności w odniesieniu do uzgodnień dotyczących kompensowania. Wymóg ten powinien zostać dodatkowo sprecyzowany w obowiązujących regulacyjnych standardach technicznych opracowanych przez EUNB zgodnie z art. 59 ust. 5.

5.2.8 Wymogi organizacyjne i połączenia operacyjne

W art. 1 pkt 4 lit. a) dodano nowy akapit w art. 17 ust. 2 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby umożliwić właściwemu organowi, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą nie spełnia wszystkich wymogów ustanowionych w tym rozporządzeniu w momencie składania wniosku, ale można racjonalnie założyć, że będzie je spełniać w momencie, gdy faktycznie rozpocznie działalność, udzielenie zezwolenia temu CDPW, pod warunkiem że ten CDPW dysponuje wszystkimi mechanizmami niezbędnymi do spełnienia wspomnianych wymogów w momencie faktycznego rozpoczęcia działalności.

W art. 1 pkt 11 dodano nowy ustęp 3a w art. 27 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby sprecyzować znaczenie terminu „niezależny członek organu zarządzającego” w kontekście tego artykułu.

W art. 1 pkt 12 zmieniono art. 28 ust. 3 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wyjaśnienia i zapewnienia spójnej wykładni pojęcia „poziom usług”, dodając wykaz przykładowych kwestii, które powinno obejmować to pojęcie.

W art. 1 pkt 32 zmieniono art. 36 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby sprecyzować, że CDPW powinny nie tylko ograniczać ryzyko związane z przechowywaniem i rozrachunkiem

transakcji na papierach wartościowych, ale dążyć do jego zminimalizowania. W związku z tym termin „ograniczać” zastąpiono terminem „minimalizować”.

Art. 1 pkt 16 zmienia art. 52 ust. 1 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu zapewnienia, aby CDPW będący adresatem nie opóźniał niepotrzebnie funkcjonowania połączenia operacyjnego, na które wydano zezwolenie. CDPW będący adresatem powinien zatem być zobowiązany do wdrożenia połączenia operacyjnego w terminie 12 miesięcy.

5.2.9 Sprawozdania ESMA

W art. 1 pkt 24 wprowadzono zmiany do art. 74 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu lepszego dostosowania częstotliwości składania sprawozdań, które ESMA przedkłada Komisji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku, transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych z państw trzecich**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego³⁵,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁶,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014³⁷ zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 28 sierpnia 2014 r. i weszło w życie w dniu 17 września 2014 r. Rozporządzenie to ujednocila wymogi dotyczące rozrachunku instrumentów finansowych oraz zasady dotyczące organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) w celu wspierania bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku. Rozporządzeniem tym wprowadzono krótsze okresy rozrachunku, środki dyscypliny rozrachunku, rygorystyczne wymogi organizacyjne, wymogi w zakresie prowadzenia działalności i wymogi ostrożnościowe dla CDPW, zaostrzone wymogi ostrożnościowe i wymogi w zakresie nadzoru dla CDPW i innych instytucji świadczących usługi bankowe, które wspierają rozrachunek papierów wartościowych, oraz system umożliwiający CDPW, które posiadają zezwolenie, świadczenie usług w całej Unii.
- (1) Uproszczenie wymogów w niektórych obszarach objętych zakresem rozporządzenia (UE) nr 909/2014 oraz zapewnienie bardziej proporcjonalnego podejścia w tych obszarach jest zgodne z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji, w którym podkreślono konieczność obniżenia kosztów i uproszczenia

³⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

przepisów, tak aby Unia realizowała cele swojej polityki w bardziej wydajny sposób, i który ma także na celu w szczególności ograniczenie obciążeń regulacyjnych i administracyjnych.

- (2) Wydajne i odporne infrastruktury rozliczania i rozrachunku transakcji stanowią podstawowe elementy dobrze funkcjonującej unii rynków kapitałowych, a także pozwalają na intensyfikację wysiłków mających na celu wspieranie inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji. Z tego powodu w przyjętym przez Komisję w 2020 r. planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych³⁸ jako jedno z kluczowych działań uwzględniono przegląd rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
- (3) W 2019 r. Komisja przeprowadziła ukierunkowane konsultacje na temat stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Komisja otrzymała również wkład ze strony Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) oraz Europejskiego Systemu Banków Centralnych („ESBC”). Z konsultacji wynikało, że zainteresowane strony popierają cele tego rozporządzenia, tj. wspieranie bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku instrumentów finansowych, i uznają je za właściwe, oraz że nie istnieje konieczność przeprowadzenia gruntownego przeglądu. 1 lipca 2021 r. Komisja przyjęła sprawozdanie z przeglądu³⁹ zgodnie z art. 75 rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Mimo że nie wszystkie przepisy tego rozporządzenia już w pełni obowiązują, w sprawozdaniu wskazano obszary, w których konieczne jest podjęcie ukierunkowanych działań, aby zapewnić realizację celów rozporządzenia w sposób bardziej proporcjonalny, efektywny i skuteczny.
- (4) Rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 wprowadzono przepisy dotyczące dyscypliny rozrachunku służące zapobieganiu przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na papierach wartościowych i regulujące sposób postępowania w takich przypadkach, a tym samym służące zapewnieniu bezpieczeństwa rozrachunku transakcji. Przepisy te obejmują w szczególności wymogi sprawozdawcze, system kar pieniężnych oraz obowiązkowe zakupy na otwartym rynku. Mimo braku doświadczenia w stosowaniu tych przepisów opracowanie i szczegółowe określenie ram w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229⁴⁰ pozwoliło wszystkim zainteresowanym stronom lepiej zrozumieć ten system oraz wyzwania, z jakimi może wiązać się jego stosowanie. W związku z tym należy doprecyzować zakres kar pieniężnych i obowiązkowego zakupu na otwartym rynku określonych w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w szczególności poprzez wskazanie, które kategorie transakcji są wyłączone. Takie wyłączenia powinny obejmować przede wszystkim transakcje, w odniesieniu do których nie przeprowadzono rozrachunku z przyczyn, których nie można przypisać uczestnikom, oraz transakcje, które nie obejmują dwóch stron transakcji, w przypadku których stosowanie kar pieniężnych lub obowiązkowego

³⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, COM(2020) 590.

³⁹ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na podstawie art. 75 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (COM(2021) 348 final).

⁴⁰ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku (Dz.U. L 230 z 13.9.2018, s. 1).

zakupu na otwartym rynku byłoby niewykonalne lub mogłoby prowadzić do szkodliwych skutków dla rynku, takie jak niektóre transakcje z rynku pierwotnego, zdarzenia korporacyjne, reorganizacje, ustanawianie i umarzanie jednostek funduszy oraz uzgodnienia. Komisja powinna być uprawniona do uzupełnienia rozporządzenia (UE) nr 909/2014 poprzez dalsze szczegółowe określenie takich wyłączeń w drodze aktu delegowanego.

- (5) Nadrzędnym celem systemu dyscypliny rozrachunku jest zwiększenie efektywności rozrachunku w Unii. Wahania rynkowe w 2020 r. nasiliły jednak obawy co do potencjalnych negatywnych skutków przepisów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku zarówno w normalnych, jak i w skrajnych warunkach rynkowych. Stosowanie tych przepisów powinno zatem podlegać ocenie Komisji pod względem ich adekwatności w zależności od kształtowania się efektywności rozrachunku w Unii. Kary pieniężne i wymogi sprawozdawcze powinny nadal obowiązywać, aby można było ocenić ich wpływ na zwiększenie efektywności rozrachunku w Unii. Uwzględniając potencjalne skutki przepisów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, przepisy takie powinny mieć zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy spełnione są określone warunki, a mianowicie gdy stosowanie kar pieniężnych nie doprowadziło do długoterminowego, trwałego zmniejszenia liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii, gdy efektywność rozrachunku w Unii nie osiągnęła odpowiedniego poziomu, biorąc pod uwagę sytuację na rynkach kapitałowych państw trzecich, które są porównywalne pod względem wielkości, płynności, jak również instrumentów będących przedmiotem obrotu i rodzajów transakcji realizowanych na takich rynkach, lub gdy poziom przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii ma lub może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową Unii. Jeżeli Komisja uzna, że którykolwiek z tych warunków jest spełniony i że stosowanie obowiązkowego zakupu na otwartym rynku jest proporcjonalnym środkiem obniżenia poziomu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii, Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego określającego, w odniesieniu do których instrumentów finansowych lub kategorii transakcji powinny zacząć obowiązywać przepisy dotyczące obowiązkowego zakupu na otwartym rynku. Kary pieniężne, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 909/2014, powinny być obliczane codziennie za każdy dzień roboczy, w którym nie przeprowadzono rozrachunku transakcji, aż do końca procesu zakupu na otwartym rynku lub aż do faktycznej daty rozrachunku, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
- (6) Aby uniknąć wielokrotnych zakupów na otwartym rynku w przypadku transakcji dotyczących tego samego instrumentu finansowego w całym łańcuchu kontrahentów, co mogłoby spowodować niepotrzebne powielanie kosztów i wpłynąć na płynność instrumentu finansowego, uczestnicy takich transakcji powinni mieć dostęp do mechanizmu „przenoszenia”. Każdy uczestnik należący do łańcucha transakcji powinien mieć możliwość przeniesienia powiadomienia o zakupie na otwartym rynku na uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania wobec niego, aż dotrze ono do pierwotnego uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania.
- (7) Procesy dotyczące obowiązkowego zakupu na otwartym rynku i rekompensat pieniężnych pozwalają na wypłatę przez sprzedającego na rzecz kupującego różnicy między ceną zakupu na otwartym rynku a ceną w pierwotnej transakcji wyłącznie wówczas, gdy cena zakupu na otwartym rynku lub kurs odniesienia rekompensaty pieniężnej jest wyższy niż cena w pierwotnej transakcji. Ta asymetria płatności różnicy mogłaby spowodować powstanie niesłusznego środka zaradczego, który

przyniosłby nienależne korzyści kupującemu w przypadku, gdyby cena zakupu na otwartym rynku lub kurs odniesienia były niższe niż pierwotna cena handlowa. Płatność różnicy między ceną zakupu na otwartym rynku a pierwotną ceną handlową powinna zatem mieć zastosowanie w obu kierunkach, aby zapewnić przywrócenie stronom transakcji warunków ekonomicznych, jakie panowałyby, gdyby doszło do pierwotnej transakcji.

- (8) System dyscypliny rozrachunku określony w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie powinien mieć zastosowania do uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania, który jest kontrahentem centralnym („CCP”) zdefiniowanym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁴¹. W przypadku transakcji prowadzonych przez kontrahenta centralnego, w których nie działa on pomiędzy kontrahentami, takich jak dozwolone wykorzystanie zabezpieczenia do celów inwestycyjnych, kontrahent centralny powinien jednak podlegać systemowi dyscypliny rozrachunku jak każdy inny uczestnik.
- (9) W przypadku obowiązywania obowiązkowego zakupu na otwartym rynku Komisja powinna mieć możliwość tymczasowego zawieszenia ich stosowania w niektórych wyjątkowych sytuacjach. Takie zawieszenie powinno być możliwe dla określonych kategorii instrumentów finansowych, jeżeli jest to konieczne do uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub do wyeliminowania takiego zagrożenia. Takie zawieszenie powinno być proporcjonalne do tych celów.
- (10) W akcie delegowanym dotyczącym obliczania kar pieniężnych należy uwzględnić kontekst ujemnych stóp procentowych, aby uniknąć niezamierzonych skutków dla uczestnika wywiązującego się ze zobowiązania poprzez wyeliminowanie wszelkich niekorzystnych zachęt do niewywiązania się ze zobowiązań, które mogą pojawić się w warunkach niskich lub ujemnych stóp procentowych.
- (11) ESMA powinien opracować projekt standardów regulacyjnych na potrzeby zmiany obowiązujących regulacyjnych standardów technicznych w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych do rozporządzenia (UE) nr 909/2014, aby umożliwić Komisji dokonanie wszelkich niezbędnych poprawek lub zmian służących doprecyzowaniu wymogów określonych w tych regulacyjnych standardach technicznych, takich jak warunki, na jakich uczestnicy mogą przeprowadzać własne zakupy na otwartym rynku.
- (12) W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych (CDPW) nie prowadzi działalności w zakresie rozrachunku przed rozpoczęciem procedury udzielania zezwolenia, kryteria określające, które odpowiednie organy powinny być zaangażowane w taką procedurę udzielania zezwolenia, uwzględniają przewidywaną działalność w zakresie rozrachunku w celu zapewnienia, aby opinie wszystkich odpowiednich organów potencjalnie zainteresowanych działalnością tego CDPW zostały wzięte pod uwagę.
- (13) Chociaż rozporządzenie (UE) nr 909/2014 zawiera wymóg, aby krajowe organy nadzoru współpracowały z odpowiednimi organami i angażowały je, krajowe organy nadzoru nie są zobowiązane do informowania tych odpowiednich organów, czy

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

i w jaki sposób ich opinie zostały uwzględnione w procedurze udzielania zezwolenia oraz czy w trakcie corocznych przeglądów i ocen zidentyfikowano dodatkowe kwestie. Odpowiednie organy powinny zatem mieć możliwość wydawania uzasadnionych opinii w sprawie zezwoleń dla CDPW oraz procesu przeglądu i oceny. Właściwe organy powinny brać pod uwagę takie opinie lub wyjaśnić w uzasadnionej decyzji, dlaczego nie uwzględniono tych opinii.

- (14) Regularne przeglądy i oceny CDPW przeprowadzane przez właściwe organy są niezbędne do zapewnienia, aby CDPW nieustannie dysponował odpowiednimi uzgodnieniami, strategiami, procesami i mechanizmami służącymi do oceny ryzyka, na które jest lub może być narażony CDPW lub które może stanowić zagrożenie dla sprawnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych. Z doświadczenia wynika jednak, że coroczny przegląd i ocena stanowią nieproporcjonalne obciążenie zarówno dla CDPW, jak i dla właściwych organów, a ich wartość dodana jest ograniczona. Należy zatem określić lepiej wyważoną częstotliwość, aby zmniejszyć to obciążenie i uniknąć powielania informacji z jednego przeglądu w drugim. Nie należy jednak ograniczać zdolności nadzorczych właściwych organów ani utrudniać realizacji celu, jakim jest ochrona stabilności finansowej.
- (15) CDPW powinien być przygotowany na scenariusze, które mogą potencjalnie uniemożliwić mu ciągłe prowadzenie najważniejszych operacji i świadczenie najważniejszych usług, oraz ocenić skuteczność pełnego zakresu wariantów naprawy lub uporządkowanej likwidacji. Rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 wprowadzono wymogi w tym zakresie, określając w szczególności, że właściwy organ ma obowiązek wymagać od CDPW przedstawienia odpowiedniego planu naprawy oraz zapewnić sporządzenie i stosowanie odpowiedniego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego CDPW. Obecnie nie istnieje jednak żaden zharmonizowany system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na którym mógłby się opierać plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Chociaż CDPW, które uzyskały zezwolenie na oferowanie bankowych usług pomocniczych, są objęte zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁴², nie istnieją żadne przepisy szczegółowe dotyczące CDPW, które nie uzyskały zezwolenia na świadczenie takich usług i w związku z tym nie są uznawane za instytucje kredytowe na podstawie dyrektywy 2014/59/UE mające obowiązek dysponowania planem naprawy i planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem wprowadzić doprecyzowania w celu lepszego dostosowania wymogów mających zastosowanie do CDPW, biorąc pod uwagę brak unijnych ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich CDPW.
- (16) W przypadku gdy nowy CDPW ubiega się o zezwolenie, a spełnienie niektórych wymogów nie może zostać ocenione, ponieważ CDPW nie prowadzi jeszcze działalności, właściwy organ powinien mieć możliwość udzielenia zezwolenia, pod warunkiem że wymogi te zostaną spełnione w momencie faktycznego rozpoczęcia działalności przez CDPW.

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

- (17) Procedura określona w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 dotycząca świadczenia przez CDPW usługi notarialnej i centralnej usługi prowadzenia rachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego innego niż państwo, które udzieliło im zezwolenia, okazała się uciążliwa, a niektóre z jej wymogów są niejasne. Skutkiem tego jest nieproporcjonalnie kosztowny i długotrwały proces dla CDPW. W związku z tym należy uprościć tę procedurę, aby skuteczniej wyeliminować bariery dla rozrachunku transgranicznego, tak aby CDPW, które uzyskały zezwolenie, mogły w pełni korzystać ze swobody świadczenia usług w Unii.
- (18) Rozporządzenie (UE) nr 909/2014 przewiduje wymóg współpracy organów, które są zainteresowane działalnością CDPW oferujących usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych emitowanych na mocy przepisów więcej niż jednego państwa członkowskiego. Ramy nadzorcze pozostają jednak rozdrobnione i mogą prowadzić do różnic w przyznawaniu i charakterze uprawnień nadzorczych w zależności od danego CDPW. To z kolei powoduje powstawanie barier dla transgranicznego świadczenia usług CDPW w Unii, utrwała pozostałe braki efektywności na unijnym rynku rozrachunku i ma negatywny wpływ na stabilność unijnych rynków finansowych. Mimo możliwości ustanawiania kolegiów zgodnie z art. 24 ust. 4 przedmiotowego rozporządzenia, rozwiązanie to prawie w ogóle nie było wykorzystywane. W celu zapewnienia skutecznej i efektywnej koordynacji nadzoru prowadzonego przez właściwe organy, wymóg ustanowienia obowiązkowych kolegiów powinien mieć zastosowanie w dwóch przypadkach. Po pierwsze, w przypadku CDPW, które oferują usługę notarialną i centralną usługę prowadzenia rachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych emitowanych na mocy przepisów więcej niż jednego państwa członkowskiego (kolegia ds. paszportowania), a po drugie, w przypadku CDPW należących do tej samej grupy („kolegia na poziomie grupy”). Aby ograniczyć obciążenia administracyjne organów należących do kolegiów, w przypadku gdy CDPW oferujący usługi transgraniczne jest również częścią grupy CDPW, przewodniczący kolegium powinien mieć możliwość podjęcia decyzji o ustanowieniu tylko jednego kolegium dla tego CDPW. Jeżeli pozostałe CDPW w grupie również oferują usługi transgraniczne, przewodniczący kolegium powinien mieć możliwość podjęcia takiej decyzji jedynie pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organów właściwych dla tych pozostałych CDPW. W takim przypadku dla wszystkich CDPW w grupie istniałoby tylko jedno kolegium, które wykonywałoby zadania przypisane kolegium ds. paszportowania i kolegium na poziomie grupy. Kolegia takie powinny zapewniać wymianę informacji dotyczących przedmiotowych CDPW.
- (19) Z wielu względów ESMA i właściwe organy dysponują obecnie ograniczonymi informacjami na temat usług oferowanych przez CDPW z siedzibą w państwach trzecich w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego. Wynika to po pierwsze z odroczenia stosowania, bez wyznaczenia daty końcowej, wymogów w zakresie uznawania CDPW z państw trzecich, które świadczyły już w Unii centralną usługę prowadzenia rachunku i usługę notarialną przed datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014, zgodnie z art. 69 ust. 4 tego rozporządzenia. Po drugie wynika to z faktu, że w przypadku gdy CDPW z państwa trzeciego świadczy wyłącznie usługę rozrachunku, nie podlega on wymogom w zakresie uznawania. Wynika to również z tego, że rozporządzenie (UE) nr 909/2014 nie przewiduje wymogu, aby CDPW z siedzibą w państwach trzecich powiadamiały organy Unii o swojej działalności związanej z instrumentami finansowymi ustanowionymi na mocy przepisów państwa

członkowskiego. Ze względu na ten brak informacji ani emitenci, ani organy publiczne na poziomie krajowym i unijnym nie byłyby w stanie w razie konieczności ocenić działalności tych CDPW w Unii. W związku z tym CDPW mające siedzibę w państwie trzecim powinny być zobowiązane informować organy Unii o swojej działalności w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego.

- (20) Art. 27 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 określa wymóg posiadania przez CDPW organu zarządzającego, w którym co najmniej jedna trzecia i nie mniej niż dwóch członków jego składu jest niezależnych. To pojęcie niezależności może jednak podlegać rozbieżnym interpretacjom i dlatego należy je sprecyzować zgodnie z definicją „niezależnych członków zarządu” zawartą w art. 2 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (21) Aby zapewnić spójną interpretację głównych kwestii, w których komitety użytkowników powinny doradzać organowi zarządzającemu, należy dokładniej wyjaśnić, jakie elementy obejmuje „poziom usług”.
- (22) Zważywszy na ich zasadniczą rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa transakcji, CDPW powinny nie tylko ograniczać ryzyko związane z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych, ale dążyć do jego zminimalizowania.
- (23) W określonych okolicznościach papiery wartościowe mogą zostać ustanowione na mocy krajowych przepisów prawa spółek lub innych podobnych przepisów prawa dwóch różnych państw członkowskich. Dotyczy to w szczególności dłużnych papierów wartościowych, w przypadku których emitent ma siedzibę w jednym państwie członkowskim, a papiery wartościowe mogą być emitowane na podstawie właściwych przepisów prawa innego państwa członkowskiego. W takiej sytuacji powinny nadal obowiązywać krajowe przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy prawa obu tych państw członkowskich.
- (24) Aby zapewnić emitentom, którzy poczynią kroki w celu zarejestrowania swoich papierów wartościowych w CDPW z siedzibą w innym państwie członkowskim, możliwość zachowania zgodności z odpowiednimi przepisami prawa spółek lub podobnymi przepisami prawa takich państw członkowskich, państwa członkowskie powinny regularnie aktualizować wykaz kluczowych stosownych przepisów krajowych publikowany przez ESMA.
- (25) W celu uniknięcia ryzyka rozrachunku związanego z niewypłacalnością agenta rozrachunkowego CDPW powinien, gdy tylko jest to wykonalne i możliwe, dokonywać rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych poprzez rachunki otwarte w banku centralnym. Jeżeli nie jest to wykonalne i możliwe, w tym w przypadku gdy CDPW nie spełnia warunków dostępu do banku centralnego innego niż bank centralny jego państwa członkowskiego pochodzenia, CDPW powinien mieć możliwość dokonania rozrachunku pieniężnego transakcji w walutach obcych poprzez rachunki otwarte w instytucjach posiadających zezwolenie na świadczenie usług bankowych na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014. Dla efektywności rynku rozrachunku korzystniejsze byłoby zwiększenie możliwości prowadzenia przez CDPW rozrachunku w walutach obcych poprzez wykorzystanie rachunków otwartych w instytucjach posiadających zezwolenie na świadczenie usług bankowych, z zachowaniem odpowiednich limitów ryzyka, w celu pogłębienia rynków kapitałowych i usprawnienia rozrachunków transgranicznych. W tym celu CDPW, które uzyskały zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 i w przypadku których odpowiednie

rodzaje ryzyka są już monitorowane, powinny mieć możliwość oferowania takich usług innym CDPW, które nie dysponują takim zezwoleniem, niezależnie od tego, czy te inne CDPW należą do tej samej grupy przedsiębiorstw.

- (26) W ramach należycie określonego limitu ryzyka CDPW, które nie mają zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych, powinny mieć możliwość oferowania wystarczającej liczby rozrachunków w walutach obcych poprzez rachunki otwarte w instytucjach kredytowych lub poprzez własny rachunek. Próg, poniżej którego CDPW może wyznaczyć instytucję kredytową do świadczenia wszelkich bankowych usług pomocniczych w ramach odrębnego podmiotu prawnego bez konieczności spełnienia warunków określonych w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014, powinien zostać wyważony w sposób wspierający efektywność rozrachunku i korzystanie z bankowych usług pomocniczych przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansowej. Opracowanie projektu regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia odpowiednich progów oraz, w stosownych przypadkach, wszelkich wymogów ograniczających ryzyko należy powierzyć EUNB jako organowi dysponującemu wiedzą fachową w zakresie bankowości i ryzyka kredytowego. EUNB powinien również ściśle współpracować z członkami ESBC i z ESMA. Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do szczegółowych elementów określających świadczenie bankowych usług pomocniczych, towarzyszących im szczegółów na temat wymogów dotyczących zarządzania ryzykiem i wymogów kapitałowych obowiązujących CDPW oraz wymogów ostrożnościowych w zakresie ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności dotyczących CDPW i wyznaczonych instytucji kredytowych, które mają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych.
- (27) CDPW, w tym te dysponujące zezwoleniem na świadczenie bankowych usług pomocniczych, oraz wyznaczone instytucje kredytowe powinny pokryć odpowiednie ryzyko w swoich ramach zarządzania ryzykiem i ramach ostrożnościowych, w tym stosowne uzgodnienia dotyczące kompensowania. Narzędzia służące pokryciu tego ryzyka powinny obejmować utrzymywanie wystarczających kwalifikujących się zasobów płynnych we wszystkich stosownych walutach oraz zapewnienie dostatecznie solidnych scenariuszy warunków skrajnych. CDPW powinny również zapewnić zarządzanie odpowiednim ryzykiem utraty płynności i pokrycie go za pomocą wysoce wiarygodnych ustaleń dotyczących finansowania z instytucjami mającymi zdolność kredytową, niezależnie od tego, czy ustalenia te są zatwierdzone, czy też mają podobną wiarygodność. EUNB powinien przedstawić projekt regulacyjnych standardów technicznych na potrzeby zmiany obowiązujących regulacyjnych standardów technicznych w celu uwzględnienia tych zmian w wymogach ostrożnościowych, tak aby umożliwić Komisji dokonanie wszelkich niezbędnych zmian służących doprecyzowaniu wymogów określonych w tych regulacyjnych standardach technicznych, takich jak wymogi związane z zarządzaniem potencjalnymi brakami płynności.
- (28) Okres zaledwie jednego miesiąca na wydanie przez odpowiednie organy i właściwe organy uzasadnionej opinii w sprawie zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych okazał się zbyt krótki, by organy te mogły przeprowadzić gruntowną analizę. Należy zatem wyznaczyć dłuższy termin wynoszący dwa miesiące.
- (29) Aby zapewnić CDPW z siedzibą w Unii lub w państwach trzecich wystarczająco dużo czasu na złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia i uznanie ich działalności, data rozpoczęcia stosowania wymogów w zakresie udzielania zezwoleń i uznawania

przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 została początkowo odroczone do czasu wydania decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia lub uznania zgodnie z tym rozporządzeniem. Od czasu wejścia w życie tego rozporządzenia upłynęło wystarczająco dużo czasu. W związku z tym wymogi te powinny już zacząć obowiązywać, tak aby, z jednej strony, zapewnić równe warunki działania wszystkim CDPW oferującym usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego oraz, z drugiej strony, by organy na poziomie krajowym i unijnym dysponowały informacjami niezbędnymi do zapewnienia ochrony inwestorów i monitorowania stabilności finansowej.

- (30) Obecnie rozporządzenie (UE) nr 909/2014 zawiera wymóg, aby ESMA we współpracy z właściwymi organami krajowymi i EUNB sporządzała roczne sprawozdania na temat 12 kwestii i przedkładała je Komisji. Wymóg ten jest nieproporcjonalny, biorąc pod uwagę charakter niektórych kwestii, które nie wymagają aktualizacji co roku. Należy zatem ponownie wyważyć częstotliwość i liczbę tych sprawozdań, aby zmniejszyć obciążenie ESMA i właściwych organów, a jednocześnie zapewnić Komisji niezbędne informacje potrzebne do przeprowadzenia przeglądu wykonania rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
- (31) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 909/2014.
- (32) Należy powierzyć Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia wpływu, jaki – w kontekście ujemnych stóp procentowych – nieprzeprowadzenie rozrachunku może mieć na zainteresowanych kontrahentów w odniesieniu do obliczania kar pieniężnych lub niekorzystne zachęty dla nich do nieprzeprowadzenia rozrachunku, przyczyn nieprzeprowadzenia rozrachunku, których nie można przypisać uczestnikom transakcji, oraz transakcji, których nie uznaje się za obejmujące dwie strony transakcji, funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, informacji, które mają być przekazywane przez CDPW z państw trzecich oraz maksymalnej kwoty, poniżej której CDPW mogą korzystać z dowolnej instytucji kredytowej do celów rozrachunku płatności pieniężnych.
- (33) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w zakresie stosowania wymogów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku i zawieszania tych wymogów, jeżeli obowiązują, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴³.
- (34) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zwiększenie prowadzenia rozrachunku transgranicznego przez CDPW, zmniejszenie obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów oraz zapewnienie organom wystarczających informacji na potrzeby monitorowania ryzyka, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich skalę i skutki cele te można zrealizować skuteczniej na szczeblu Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (35) Stosowanie zmienionego zakresu przepisów dotyczących kar pieniężnych, nowych wymogów w zakresie ustanawiania kolegiów organów nadzoru, przekazywania przez CDPW z państw trzecich powiadomień o podstawowych usługach, które świadczą w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, zmienionego progu, poniżej którego instytucje kredytowe mogą oferować rozrachunek płatności pieniężnych dla części systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW, oraz zmienionych wymogów ostrożnościowych mających zastosowanie do instytucji kredytowych lub CDPW posiadających zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 należy odroczyć, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przyjęcie niezbędnych aktów delegowanych, w których wymogi te zostaną dodatkowo doprecyzowane,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się pkt 25a w brzmieniu:

„25a) »grupa« oznacza grupę w rozumieniu art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE;”;

- 2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- (a) ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Mechanizm sankcji, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje kary pieniężne dla uczestników powodujących przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku (zwanych dalej »uczestnikami niewywiązanymi się ze zobowiązania«), z wyjątkiem sytuacji, w których nieprzeprowadzenie rozrachunku jest spowodowane czynnikami, których nie można przypisać uczestnikom transakcji, lub w przypadku operacji, które nie obejmują dwóch stron transakcji. Kary pieniężne oblicza się codziennie za każdy dzień roboczy, w którym nie przeprowadzono rozrachunku transakcji po zamierzonej dacie rozrachunku, aż do końca procesu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3–8 i który ma być stosowany zgodnie z ust. 2a, lub aż do faktycznej daty rozrachunku, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Kary pieniężne nie mogą być skonfigurowane jako źródło przychodów dla CDPW.”;

- (b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla mechanizmu sankcji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i prawa do dwustronnego anulowania transakcji Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, podjąć decyzję, do których instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, lub kategorii transakcji na tych instrumentach finansowych mają mieć zastosowanie środki dyscypliny rozrachunku, o których mowa w ust. 3–8 niniejszego artykułu, jeżeli Komisja uzna, że środki te stanowią proporcjonalny sposób rozwiązania problemu, jaki stanowi poziom przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii, oraz stwierdzi na podstawie liczby i wolumenu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, że spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:

a) zastosowanie mechanizmu kar pieniężnych, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadziło do długoterminowego i ciągłego ograniczenia liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii;

b) efektywność rozrachunku w Unii nie osiągnęła odpowiedniego poziomu, biorąc pod uwagę sytuację na rynkach kapitałowych państw trzecich, które są porównywalne pod względem wielkości i płynności, jak również instrumentów będących przedmiotem obrotu i rodzajów transakcji realizowanych na takich rynkach;

c) poziom przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii ma lub może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową Unii.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2.”;

(c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z ust. 2a oraz w przypadku gdy uczestnik niewywiązujący się ze zobowiązania nie dostarczył uczestnikowi nabywającemu instrumentów finansowych będących przedmiotem tego aktu wykonawczego w terminie 4 dni roboczych po zamierzonej dacie rozrachunku („okres przedłużenia”), zainicjowany zostaje proces zakupu na otwartym rynku, w ramach którego dane instrumenty są dostępne do rozrachunku i zostają dostarczone uczestnikowi nabywającemu w odpowiednim czasie.

W przypadku gdy transakcja dotyczy instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP, okres przedłużenia wynosi 15 dni kalendarzowych, chyba że rynek na rzecz wzrostu MŚP postanowi zastosować krótszy okres.”;

(d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy uczestnik nabywający (zwany dalej »pośredniczącym uczestnikiem nabywającym«) nie otrzyma instrumentów finansowych w terminie, o którym mowa w ust. 3, co prowadzi do niepowodzenia w dalszej dostawie tych instrumentów finansowych innemu uczestnikowi nabywającemu (zwanemu dalej »końcowym uczestnikiem nabywającym«), uznaje się, że pośredniczący uczestnik nabywający wypełnia obowiązek przeprowadzenia zakupu na otwartym rynku wobec uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania, jeżeli końcowy uczestnik nabywający dokonuje zakupu na otwartym rynku w odniesieniu do tych instrumentów finansowych. Podobnie pośredniczący uczestnik nabywający może przenieść na uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania swoje zobowiązania w stosunku do końcowego uczestnika nabywającego zgodnie z ust. 6, 7 i 8.”;

(e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie naruszając przepisów ust. 3a, zastosowanie mają następujące odstępstwa od wymogu, o którym mowa w ust. 3:

a) w zależności od rodzaju aktywów i płynności odnośnych instrumentów finansowych okres przedłużenia można wydłużyć z 4 dni roboczych do maksymalnie 7 dni roboczych, w przypadku gdy krótszy okres przedłużenia miałby wpływ na sprawne i prawidłowe funkcjonowanie odnośnych rynków finansowych;

b) w przypadku operacji obejmujących kilka transakcji, w tym umowy odkupu papierów wartościowych lub umowy udzielania pożyczek papierów wartościowych, proces zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania, gdy ramy czasowe tych operacji są wystarczająco krótkie i sprawiają, że proces zakupu na otwartym rynku nie byłby skuteczny;

c) proces zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania w odniesieniu do przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, które miały miejsce z przyczyn niezależnych od uczestników;

d) proces zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania w odniesieniu do transakcji, które nie obejmują dwóch stron transakcji.”;

(f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla mechanizmu sankcji, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy cena instrumentów finansowych uzgodniona w momencie transakcji różni się od ceny zapłaconej za przeprowadzenie zakupu na otwartym rynku, uczestnik odnoszący korzyść z takiej różnicy cen wypłaca stosowną różnicę drugiemu uczestnikowi nie później niż drugiego dnia roboczego po tym, jak instrumenty finansowe zostały dostarczone w wyniku zakupu na otwartym rynku.”;

(g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Ust. 2–9 nie mają zastosowania do uczestników niewywiązujących się ze zobowiązania, którzy są kontrahentami centralnymi, z wyjątkiem transakcji prowadzonych przez kontrahenta centralnego, w przypadku których nie pełni on roli pośrednika między kontrahentami.

Jeżeli kontrahent centralny ponosi straty z tytułu stosowania art. 7 ust. 2 akapit trzeci, może ustanowić w swoim regulaminie mechanizm służący pokryciu takich strat.”;

(h) dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. ESMA może zalecić Komisji zawieszenie, w proporcjonalny sposób, mechanizmu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3–8, w odniesieniu do określonych kategorii instrumentów finansowych, jeżeli jest to konieczne do uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub do wyeliminowania takiego zagrożenia. Do takiego zalecenia dołącza się w pełni uzasadnioną ocenę jego konieczności i nie podaje się go do wiadomości publicznej.

Przed wydaniem zalecenia ESMA konsultuje się z ERRS i ESBC.

Bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu zalecenia Komisja, na podstawie uzasadnienia i dowodów przedstawionych przez ESMA, zawiesza w drodze aktu wykonawczego mechanizm zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do określonych kategorii instrumentów finansowych albo odmawia wprowadzenia zawieszenia będącego przedmiotem zalecenia. W przypadku odmowy wprowadzenia zawieszenia Komisja przedstawia ESMA pisemne uzasadnienie. Informacje te nie są podawane do wiadomości publicznej.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 68 ust. 3.

Powiadomienie o zawieszeniu mechanizmu zakupu na otwartym rynku przekazuje się ESMA i publikuje się je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

Zawieszenie mechanizmu zakupu na otwartym rynku pozostaje ważne przez początkowy okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania tego zawieszenia.

Jeżeli podstawy zawieszenia nadal mają zastosowanie, Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, przedłużyć zawieszenie, o którym mowa w akapicie trzecim, na dodatkowe okresy nie dłuższe niż trzy miesiące, przy czym całkowity okres zawieszenia nie może przekroczyć 12 miesięcy. Wszelkie przedłużenia zawieszenia publikuje się zgodnie z akapitem piątym.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 68 ust. 3. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed upływem okresu zawieszenia, o którym mowa w akapicie szóstym, lub okresu przedłużenia, o którym mowa w akapicie siódmym, ESMA przedstawia Komisji opinię, czy podstawy zawieszenia nadal mają zastosowanie.”;

(i) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia zgodnie z art. 67 aktów delegowanych określających parametry na potrzeby obliczania odstrasżającego i proporcjonalnego poziomu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 akapit trzeci niniejszego artykułu – na podstawie rodzaju aktywów, płynności instrumentu finansowego, rodzaju transakcji oraz wpływu, jaki niskie lub ujemne stopy procentowe mogą mieć na zachęty dla kontrahentów i przypadki niewywiązania się ze zobowiązań. Parametry wykorzystywane do obliczania kar pieniężnych zapewniają wysoki stopień dyscypliny rozrachunku oraz sprawne i prawidłowe funkcjonowanie odnośnych rynków finansowych.”;

(j) dodaje się ust. 14a w brzmieniu:

„14a. W celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 67 określające przyczyny nieprzeprowadzenia rozrachunku, których nie można przypisać uczestnikom transakcji, oraz transakcje, których nie uznaje się za obejmujące dwie strony transakcji zgodnie z ust. 2 i ust. 4 lit. c) i d) niniejszego artykułu.”;

(k) ust. 15 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.”;

3) art. 12 ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) banki centralne w Unii emitujące najważniejsze waluty, w których jest lub będzie dokonywany rozrachunek;

c) w stosownych przypadkach bank centralny w Unii, w którego księgach odbywa się lub będzie się odbywać rozrachunek pieniężny transakcji przeprowadzanych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW.”;

4) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą nie spełnia wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia, ale można racjonalnie założyć, że będzie je spełniać w momencie, gdy faktycznie

rozpocznie działalność, właściwy organ może udzielić zezwolenia, pod warunkiem że ten CDPW posiada wszystkie mechanizmy niezbędne do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia w momencie, gdy faktycznie rozpoczyna działalność.”;

(b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po stwierdzeniu kompletności wniosku właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku do odpowiednich organów i konsultuje się z tymi organami w sprawie charakterystyki systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą.

Każdy odpowiedni organ może przekazać właściwemu organowi uzasadnioną opinię w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji przez odpowiedni organ. W przypadku gdy odpowiedni organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że wydał pozytywną opinię.

W przypadku gdy co najmniej jeden z odpowiednich organów wyda negatywną uzasadnioną opinię, właściwy organ, który chce udzielić zezwolenia, w terminie 30 dni kalendarzowych przedstawia odpowiednim organom uzasadnioną decyzję odnoszącą się do negatywnej opinii.

Jeżeli w terminie 30 dni kalendarzowych od wydania przez właściwy organ uzasadnionej decyzji, o której mowa w akapicie trzecim, którykolwiek z odpowiednich organów wyda kolejną negatywną opinię, a właściwy organ nie zgadza się z nią, informuje on o tym te odpowiednie organy. Dowolny z organów, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do ESMA w celu uzyskania pomocy na podstawie art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy 30 dni kalendarzowych po skierowaniu sprawy do ESMA kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, właściwy organ, który chce udzielić zezwolenia, podejmuje ostateczną decyzję i przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji odpowiednim organom.

W przypadku gdy właściwy organ chce odmówić udzielenia zezwolenia, sprawy nie kieruje się do ESMA.

Negatywne opinie zawierają pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii nie zostały spełnione.”;

(c) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki informuje organy, z którymi przeprowadzono konsultacje zgodnie z ust. 4–7, o wynikach procesu udzielania zezwolenia, w tym o wszelkich działaniach naprawczych.”;

5) art. 20 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. CDPW ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednie procedury zapewniające terminowy i prawidłowy rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego CDPW w przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1. Procedury te obejmują przeniesienie rachunków emisyjnych i dokumentacji prowadzonych na potrzeby świadczenia usług podstawowych, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika.”;

6) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Przynajmniej raz na dwa lata właściwy organ dokonuje przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CDPW na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dokonuje oceny ryzyk, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW lub które ten CDPW stwarza dla sprawnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych lub stabilności rynków finansowych.

2. CDPW określa scenariusze, które mogą potencjalnie uniemożliwić mu ciągłe prowadzenie najważniejszych operacji i świadczenie najważniejszych usług, oraz ocenia skuteczność pełnego zakresu wariantów naprawy lub uporządkowanej likwidacji. W scenariuszach tych uwzględnia się poszczególne niezależne i powiązane rodzaje ryzyka, na które narażony jest CDPW. Na podstawie tej analizy CDPW opracowuje i przedkłada właściwemu organowi odpowiednie plany swojej naprawy lub uporządkowanej likwidacji.

3. Plan, o którym mowa w ust. 2, zawiera co najmniej następujące elementy:

a) merytoryczne streszczenie najważniejszych strategii naprawy lub uporządkowanej likwidacji;

b) określenie najważniejszych operacji i usług CDPW;

c) odpowiednie procedury zapewniające terminowy i prawidłowy rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego CDPW w przypadku gdy przywrócenie najważniejszych operacji i usług CDPW stało się trwale niemożliwe;

d) opis środków niezbędnych do wdrożenia najważniejszych strategii.

CDPW posiada zdolność do określenia i przekazywania powiązanim podmiotom informacji niezbędnych do terminowego wdrożenia planów w przypadku zaistnienia scenariuszy warunków skrajnych.

CDPW regularnie, co najmniej raz na dwa lata, dokonuje przeglądu i aktualizacji tych planów. Plany te uwzględniają wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW oraz ewentualny stosowny plan naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE.

W przypadku sporządzenia i utrzymywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CDPW w celu zapewnienia jego podstawowych funkcji, właściwy organ informuje o tym ESMA.

4. Właściwy organ ustala częstotliwość i stopień szczegółowości przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW. Przegląd i ocena podlegają aktualizacji przynajmniej raz na dwa lata.”;

(b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ przekazuje na wczesnym etapie niezbędne informacje odpowiednim organom oraz, w stosownych przypadkach, organowi, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, i konsultuje się z nimi w szczególności w sprawie działania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.

Organy, z którymi przeprowadzono konsultacje, mogą wydać uzasadnioną opinię w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji od właściwego organu.

W przypadku gdy organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że wydał opinię pozytywną.

W przypadku gdy co najmniej jeden z odpowiednich organów wyda negatywną uzasadnioną opinię, właściwy organ w terminie 30 dni kalendarzowych przedstawia odpowiednim organom uzasadnioną decyzję odnoszącą się do negatywnej opinii.

Jeżeli w terminie 30 dni kalendarzowych od wydania uzasadnionej decyzji, o której mowa w akapicie czwartym, którykolwiek z odpowiednich organów wyda kolejną negatywną opinię, a właściwy organ nie zgadza się z nią, informuje on o tym ten odpowiedni organ. Dowolny z organów, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do ESMA w celu uzyskania pomocy na podstawie art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy 30 dni kalendarzowych po skierowaniu sprawy do ESMA kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, właściwy organ podejmuje ostateczną decyzję w sprawie przeglądu i oceny i przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji odpowiednim organom.

Negatywne opinie zawierają pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii nie zostały spełnione.

7. Właściwy organ regularnie, a co najmniej raz na dwa lata, informuje odpowiednie organy oraz, w stosownych przypadkach, kolegia, o których mowa w art. 24a niniejszego rozporządzenia, i organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, o wynikach – w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach – przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

(c) ust. 11 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„ESMA przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.”;

7) w art. 23 ust. 2–7 otrzymują brzmienie:

„2. CDPW posiadający zezwolenie lub CDPW, który złożył wniosek o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 17, zamierzający świadczyć usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, lub zamierzający utworzyć oddział w innym państwie członkowskim, podlega procedurze określonej w ust. 3–7 niniejszego artykułu. CDPW może świadczyć takie usługi wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia zgodnie z art. 17, ale nie wcześniej niż w odpowiednim terminie mającym zastosowanie zgodnie z ust. 6.

3. Każdy CDPW, który chce świadczyć usługi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, po raz pierwszy lub chce zmienić zakres takich świadczonych usług, przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia dokumenty zawierające następujące informacje:

a) przyjmujące państwo członkowskie;

- b) plan działalności, określający w szczególności usługi, które CDPW zamierza świadczyć;
- c) walutę lub waluty, które CDPW zamierza stosować;
- d) w przypadku gdy chodzi o oddział – strukturę organizacyjną oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie tym oddziałem;
- e) ocenę środków, jakie CDPW zamierza zastosować, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie przepisów krajowych, o których mowa w art. 49 ust. 1.

4. W terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że, wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone, ma podstawy do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej CDPW chcącego świadczyć swoje usługi w przyjmującym państwie członkowskim. W przypadku gdy CDPW świadczy już usługi na rzecz innych przyjmujących państw członkowskich, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia informuje również kolegium ds. paszportowania, o którym mowa w art. 24a.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje odpowiednie organy tego państwa członkowskiego o wszelkich informacjach otrzymanych na mocy akapitu pierwszego.

5. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia postanowi zgodnie z ust. 4 nie przekazywać wszystkich informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on danemu CDPW uzasadnienie odmowy w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji oraz informuje właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego i kolegium ds. paszportowania, o którym mowa w art. 24a, o swojej decyzji.

6. CDPW może rozpocząć świadczenie usług, o których mowa w ust. 2, w przyjmującym państwie członkowskim najwcześniej w jednym z następujących terminów:

- a) po upływie jednego miesiąca od daty przekazania informacji, o którym mowa w ust. 4;
- b) po otrzymaniu informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego o zatwierdzeniu świadczenia usług w przyjmującym państwie członkowskim.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informuje CDPW o dacie przekazania informacji, o którym mowa w ust. 4.

7. W przypadku zmiany informacji zawartych w dokumentach przekazanych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu CDPW kieruje pisemne powiadomienie o takiej zmianie do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia co najmniej jeden miesiąc przed jej dokonaniem. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie powiadamia o tych zmianach również właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego oraz kolegium ds. paszportowania, o którym mowa w art. 24a.”;

8) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Na wniosek dowolnego członka kolegium ds. paszportowania, o którym mowa w art. 24a, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia może zaprosić pracowników właściwych organów przyjmujących państw członkowskich i ESMA do udziału w kontrolach na miejscu.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia może przekazać ESMA wszelkie informacje otrzymane od CDPW w trakcie kontroli na miejscu lub w związku z tymi kontrolami.”;

(b) uchyla się ust. 4;

(c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma jasne i weryfikowalne podstawy, by sądzić, że CDPW, który świadczy usługi na jego terytorium zgodnie z art. 23, narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, informuje on o tych ustaleniach właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, ESMA i kolegium ds. paszportowania, o którym mowa w art. 24a.

Jeżeli mimo środków zastosowanych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW nadal narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, stosuje wszystkie odpowiednie środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego. O takich środkach informuje się bezzwłocznie ESMA i kolegium ds. paszportowania, o którym mowa w art. 24a.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego i właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia mogą skierować daną sprawę do ESMA, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

(d) uchyla się ust. 7 i 8;

9) w tytule III dodaje się sekcję 4a w brzmieniu:

„Sekcja 4a

Współpraca organów w ramach kolegiów

Artykuł 24a

Kolegia organów nadzoru dla CDPW świadczących usługi w innym państwie członkowskim oraz dla CDPW będących częścią grupy składającej się z co najmniej dwóch CDPW

1. Ustanawia się kolegia organów nadzoru w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 6, w następujących przypadkach:

a) jeżeli CDPW podlega procedurze, o której mowa w art. 23 ust. 3–7 (»kolegium ds. paszportowania«);

b) jeżeli CDPW jest częścią grupy składającej się z co najmniej dwóch CDPW, które uzyskały zezwolenie w co najmniej dwóch państwach członkowskich (»kolegium na poziomie grupy«).

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW ustanawia kolegium ds. paszportowania, zarządza nim i przewodniczy mu. Kolegium to ustanawia się w terminie jednego miesiąca od daty, o której mowa w art. 23 ust. 6. W przypadku gdy CDPW przedkłada kolejne informacje zgodnie z art. 23 ust. 3, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zaprasza właściwe organy odpowiednich przyjmujących państw członkowskich do udziału w kolegium ds. paszportowania w terminie jednego miesiąca od daty, o której mowa w art. 23 ust. 6.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), jeżeli jednostką dominującą jest CDPW, który otrzymał zezwolenie w Unii, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia tego CDPW ustanawia kolegium na poziomie grupy, zarządza nim i przewodniczy mu. Jeżeli jednostką dominującą nie jest CDPW, który otrzymał zezwolenie w Unii, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW o największej sumie bilansowej ustanawia kolegium na poziomie grupy, zarządza nim i przewodniczy mu.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu trzeciego, w przypadku gdy stosowanie kryteriów, o których mowa w tym akapicie, byłoby niewłaściwe, właściwe organy mogą za wspólną zgodą odstąpić od tych kryteriów i wyznaczyć organ właściwy dla innego CDPW do zarządzania kolegium i przewodniczenia mu, biorąc pod uwagę dane CDPW i względne znaczenie ich działalności w odpowiednich państwach członkowskich. W takich przypadkach CDPW będący jednostką dominującą lub CDPW o największej sumie bilansowej, stosownie do przypadku, ma prawo do bycia wysłuchanym przed podjęciem decyzji przez właściwe organy.

Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają Komisję i ESMA o wszelkich uzgodnieniach przyjętych na podstawie akapitu czwartego.

2. W skład kolegium, o którym mowa w ust. 1, wchodzi:

- a) ESMA;
- b) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW;
- c) odpowiednie organy, o których mowa w art. 12;
- d) w przypadku kolegium ds. paszportowania – właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego;
- e) w przypadku kolegium na poziomie grupy – właściwy organ i odpowiednie organy dla każdego z CDPW należących do grupy;
- f) EUNB, jeżeli CDPW otrzymał zezwolenie na podstawie art. 54 ust. 3.

3. W przypadku gdy CDPW podlegający procedurze, o której mowa w art. 23 ust. 3–7, jest również częścią grupy składającej się z co najmniej dwóch CDPW, a jego właściwy organ jest przewodniczącym kolegium na poziomie grupy, ten właściwy organ może zdecydować, że dla tego CDPW ustanawia się tylko jedno kolegium do celów ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu. W przypadku gdy którykolwiek z pozostałych CDPW w ramach grupy również podlega procedurze, o której mowa w art. 23 ust. 3–7, przewodniczący kolegium może podjąć taką decyzję wyłącznie za zgodą właściwych organów właściwych dla tych CDPW.

W przypadku gdy kolegium ustanowione zgodnie z akapitem pierwszym:

- (a) zbiera się w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 6 lit. a)–d) niniejszego artykułu, organy, o których mowa w ust. 2 lit. a)–f) niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego CDPW wchodzącego w skład grupy, uczestniczą w tym posiedzeniu kolegium;
 - (b) zbiera się w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 6 lit. e) niniejszego artykułu, wyłącznie organy, o których mowa w ust. 2 lit. a), b), c), e) oraz, w stosownych przypadkach, lit. f) niniejszego artykułu uczestniczą w tym posiedzeniu kolegium.
4. Przewodniczący powiadamia ESMA o składzie kolegium w terminie 30 dni kalendarzowych od ustanowienia kolegium oraz o wszelkich zmianach w jego składzie w terminie 30 dni kalendarzowych od takiej zmiany. ESMA bez zbędnej zwłoki publikuje na swojej stronie internetowej wykaz członków tego kolegium i aktualizuje ten wykaz.
 5. Właściwy organ państwa członkowskiego, który nie jest członkiem kolegium, może zwrócić się do kolegium o udostępnienie wszelkich informacji istotnych dla wykonywania spoczywających na nim obowiązków nadzorczych.
 6. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia kolegium zapewnia:
 - (a) wymianę informacji, w tym wniosków o udzielenie informacji na podstawie art. 13, 14 i 15 oraz informacji na temat procesu przeglądu i oceny zgodnie z art. 22;
 - (b) skuteczniejszy nadzór dzięki unikaniu zbędnych powielających się działań nadzorczych, takich jak wnioski o udzielenie informacji;
 - (c) zawarcie porozumienia w sprawie dobrowolnego podziału zadań pomiędzy członków kolegium;
 - (d) w przypadku kolegium ds. paszportowania – współpracę państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24 oraz w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 23 ust. 4 lit. e), oraz w odniesieniu do wszelkich problemów napotkanych w związku ze świadczeniem usług w innych państwach członkowskich;
 - (e) w przypadku kolegium na poziomie grupy – wymianę informacji na temat wspólnych zasobów i ustaleń dotyczących outsourcingu istniejących w ramach grupy CDPW zgodnie z art. 19, na temat istotnych zmian w strukturze prawnej i strukturze własności grupy oraz na temat zmian w organizacji, kadrze kierowniczej wyższego szczebla, procesach lub uzgodnieniach, jeżeli zmiany te mają znaczący wpływ na zarządzanie CDPW należącymi do grupy lub zarządzanie ryzykiem w CDPW należących do grupy.

Przewodniczący zwołuje posiedzenie kolegium co najmniej raz w roku.

W celu ułatwienia wykonywania zadań powierzonych kolegium na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu członkowie kolegium, o których mowa w ust. 2, mogą dodawać punkty do porządku obrad.

7. Podstawą ustanowienia i funkcjonowania kolegium jest umowa na piśmie zawarta pomiędzy wszystkimi jego członkami.

Umowa ta reguluje praktyczne kwestie związane z funkcjonowaniem kolegium, w tym zasady komunikacji między członkami kolegium, oraz może obejmować

określenie zadań, które mają zostać powierzone organowi właściwemu dla CDPW lub innemu członkowi kolegium.

8. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych szczegółowo określających praktyczne kwestie, o których mowa w ust. 7.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

10) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

(a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. CDPW z państwa trzeciego zamierzający świadczyć usługę podstawową, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, przekazuje ESMA powiadomienie.”;

(b) ust. 6 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku lub od przyjęcia przez Komisję decyzji w sprawie równoważności zgodnie z ust. 9, stosownie do tego, co jest późniejsze, ESMA informuje CDPW będący wnioskodawcą, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o jego uznaniu bądź odmowie uznania.”;

(c) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW z państwa trzeciego przedstawia ESMA w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2a. Informacje takie ograniczają się do tego, co jest absolutnie niezbędne, i zawierają – w stosownych przypadkach i jeżeli informacje te są dostępne:

(a) liczbę uczestników z Unii, na rzecz których CDPW z państwa trzeciego świadczy usługi, o których mowa w ust. 2a;

(b) liczbę i wolumen transakcji na instrumentach finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, w przypadku których dokonano rozrachunku w poprzednim roku;

(c) liczbę i wolumen transakcji, w przypadku których uczestnicy z Unii przeprowadzili rozrachunek w poprzednim roku.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

11) w art. 27 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do celów ust. 2 i 3 niezależny członek organu zarządzającego oznacza członka organu zarządzającego, który nie pozostaje w żadnych relacjach gospodarczych,

rodziny ani w innych relacjach prowadzących do konfliktu interesów w odniesieniu do danego CDPW lub jego akcjonariuszy posiadających pakiet kontrolny, jego kierownictwa lub jego uczestników, i który nie pozostawał w takich relacjach w okresie pięciu lat poprzedzających jego członkostwo w organie zarządzającym.”;

12) art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komitety użytkowników doradzają organowi zarządzającemu w sprawie najważniejszych uzgodnień, które mają wpływ na ich członków, w tym w sprawie kryteriów dopuszczania emitentów lub uczestników do ich odnośnych systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz poziomu usług, co obejmuje wybór ustalenia dotyczącego rozliczeń i rozrachunków, struktury operacyjnej CDPW, zakresu rozliczanych lub rejestrowanych produktów oraz wykorzystanie technologii i procedur do celów działalności CDPW.”;

13) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

Przepisy ogólne

Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada odpowiednie zasady i procedury, w tym solidne praktyki i środki kontrolne w zakresie rachunkowości, przyczyniające się do zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych, minimalizacji ryzyk związanych z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych oraz zarządzania tymi ryzykami.”;

14) art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przeprowadzenie rozrachunku przez rachunki w banku centralnym zgodnie z ust. 1 nie jest wykonalne ani możliwe, CDPW może oferować rozrachunek płatności pieniężnych dokonywanych w ramach wszystkich lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki utworzone w instytucji kredytowej, za pośrednictwem CDPW posiadającego zezwolenie na świadczenie usług wymienionych w sekcji C załącznika, niezależnie od tego, czy należy on do tej samej grupy przedsiębiorstw ostatecznie kontrolowanych przez tę samą jednostkę dominującą, lub przez swoje własne rachunki. Jeżeli CDPW oferuje rozrachunek przez rachunki utworzone w instytucji kredytowej, przez swoje własne rachunki lub przez rachunki innego CDPW, stosuje się przy tym do przepisów tytułu IV.”;

15) w art. 49 ust. 1 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Bez uszczerbku dla prawa emitenta, o którym mowa w akapicie pierwszym, przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których dane papiery wartościowe zostały ustanowione, nadal mają zastosowanie. Przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których zostają ustanowione papiery wartościowe, obejmują:

- (a) przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy państwa członkowskiego, w którym emitent ma swoją siedzibę, oraz
- (b) właściwe przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy prawa, na mocy których emitowane są papiery wartościowe.

Państwa członkowskie sporządzają wykaz swoich kluczowych stosownych przepisów prawnych, o których mowa w akapicie drugim. Właściwe organy przekazują ten wykaz ESMA w terminie do dnia 18 grudnia 2014 r. ESMA publikuje ten wykaz w terminie do dnia 18 stycznia 2015 r. Państwa członkowskie w regularnych odstępach czasu, co najmniej raz na dwa lata, aktualizują ten wykaz. Państwa członkowskie przekazują ESMA zaktualizowany wykaz w tych regularnych odstępach czasu. ESMA publikuje zaktualizowany wykaz.”;

16) art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po złożeniu przez CDPW wniosku o dostęp do innego CDPW na mocy art. 50 i 51, CDPW będący adresatem niezwłocznie rozpatruje wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi CDPW będącemu wnioskodawcą. Jeżeli CDPW będący adresatem zgadza się na wniosek, połączenie jest realizowane w rozsądnym terminie, lecz nie dłuższym niż 12 miesięcy.”;

17) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wyznaczenie w tym celu co najmniej jednej instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE lub CDPW posiadającego zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.”;

(b) w ust. 4 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy CDPW ubiega się o wyznaczenie instytucji kredytowej lub o wykorzystanie CDPW posiadającego zezwolenie zgodnie z ust. 3 do świadczenia jakichkolwiek rodzajów bankowych usług pomocniczych w ramach odrębnego podmiotu prawnego, który może należeć do grupy, do której należy ten pierwszy CDPW, bez względu na to, czy grupa ta jest ostatecznie kontrolowana przez tę samą jednostkę dominującą, zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, jest udzielane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:”;

(ii) uchyla się lit. c);

(c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ust. 4 nie ma zastosowania do instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 2 lit. b), które oferują rozrachunek płatności pieniężnych w odniesieniu do części systemu rozrachunku papierów wartościowych danego CDPW, jeżeli całkowita wartość takiego rozrachunku pieniężnego poprzez rachunki otwarte w tych instytucjach kredytowych nie przekracza kwoty maksymalnej obliczonej w okresie jednego roku. Próg ten określa się zgodnie z ust. 9.

Właściwy organ co najmniej raz w roku monitoruje przestrzeganie progu, o którym mowa w akapicie pierwszym, i przekazuje swoje ustalenia ESMA, ESBC oraz EUNB. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że próg został przekroczony, nakłada na dany CDPW wymóg ubiegania się o zezwolenie zgodnie z ust. 4. Dany CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy.”;

(d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia maksymalnej kwoty,

o której mowa w ust. 5, uwzględniając potrzebę zrównoważenia ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności dla CDPW wynikającego z rozrachunku płatności pieniężnych poprzez rachunki otwarte w instytucjach kredytowych oraz potrzebę umożliwienia CDPW rozrachunku w walutach obcych poprzez rachunki otwarte w takich instytucjach kredytowych. Przy opracowywaniu tych projektów regulacyjnych standardów technicznych EUNB określa również, w razie potrzeby, wszelkie towarzyszące im odpowiednie wymogi w zakresie zarządzania ryzykiem i ostrożnościowe wymogi w zakresie ograniczania ryzyka.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

18) art. 55 ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Organy, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), wydają uzasadnioną opinię na temat zezwolenia w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w tym ustępie. W przypadku gdy organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że opinia ta jest pozytywna.”;

19) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c), d) i e) otrzymują brzmienie:

„c) utrzymują wystarczające kwalifikujące się zasoby płynne we wszystkich stosownych walutach do celów terminowego świadczenia usług rozrachunkowych z uwzględnieniem szerokiej gamy potencjalnych scenariuszy warunków skrajnych, w tym ryzyka utraty płynności spowodowanego niewywiązaniem się z zobowiązania przez co najmniej dwóch uczestników, w tym ich jednostki dominujące i jednostki zależne, wobec których mają swoje największe ekspozycje;

d) ograniczają odpowiednie ryzyka utraty płynności za pomocą kwalifikujących się zasobów płynnych w każdej stosownej walucie, takich jak środki pieniężne w banku centralnym emisji i w innych instytucjach finansowych mających zdolność kredytową, zatwierdzone linie kredytowe lub podobne uzgodnienia oraz wysoce płynne zabezpieczenia lub inwestycje, które są łatwo dostępne i zamienne na środki pieniężne, o wcześniej określonych i wysoce wiarygodnych ustaleniach dotyczących finansowania, nawet w skrajnych, lecz prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz identyfikują, mierzą i monitorują swoje ryzyko utraty płynności pochodzące z rozmaitych instytucji finansowych, z których korzystają do celów zarządzania swoimi ryzykami utraty płynności;

e) w przypadku gdy stosowane są wcześniej określone i wysoce wiarygodne ustalenia dotyczące finansowania, zatwierdzone linie kredytowe lub podobne ustalenia, na dostawców płynności wybierają wyłącznie instytucje finansowe mające zdolność kredytową; ustanawiają i stosują odpowiednie limity koncentracji dla każdego z odpowiednich dostawców płynności, w tym swojej jednostki dominującej i jednostek zależnych;”;

(ii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) dysponują wcześniej określonymi i wysoce wiarygodnymi ustaleniami służącymi zapewnieniu możliwości terminowej zamiany zabezpieczenia otrzymanego od swojego klienta niewywiązującego się z zobowiązania na środki pieniężne, a w przypadku stosowania niezatwierdzonych uzgodnień wykazują, że wszelkie związane z tym potencjalne ryzyko zostało zidentyfikowane i ograniczone;”;

(iii) dodaje się lit. k) w brzmieniu:

„k) odpowiednio monitorują wszelkie ryzyko, w tym stosowne uzgodnienia dotyczące kompensowania w odniesieniu do rozrachunku pieniężnego w ramach stosowanego modelu rozrachunku, i zarządzają tym ryzykiem.”;

b) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

20) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy, o których mowa w akapicie pierwszym, regularnie, a co najmniej raz w roku, oceniają, czy wyznaczona instytucja kredytowa lub CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych spełnia wymogi art. 59, i odpowiednio informują organ właściwy dla CDPW, który następnie informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz – w stosownych przypadkach – kolegia, o których mowa w art. 24a, o wynikach, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach, nadzoru prowadzonego przez siebie na mocy niniejszego ustępu.”;

(b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy dla CDPW regularnie, a co najmniej raz w roku, informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz – w stosownych przypadkach – kolegia, o których mowa w art. 24a, o wynikach, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach, przeglądu i oceny dokonywanych przez siebie na mocy niniejszego ustępu.”;

21) w art. 67 wprowadza się następujące zmiany:

(a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 14a, art. 24a ust. 8, art. 25 ust. 13 i art. 54 ust. 9, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

(b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 14, art. 24 ust. 7, art. 7 ust. 14a, art. 24a ust. 8, art. 25 ust. 13 i art. 54 ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

(c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 14, art. 24 ust. 7, art. 7 ust. 14a, art. 24a ust. 8, art. 25 ust. 13 i art. 54 ust. 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

22) w art. 68 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.”;

23) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy krajowe dotyczące udzielania zezwoleń CDPW mają nadal zastosowanie aż do jednej z następujących dat, w zależności od tego, która z nich jest wcześniejsza:

a) daty podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie udzielenia CDPW zezwolenia na działalność, w tym w odniesieniu do połączeń operacyjnych CDPW; lub

b) do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.”;

(b) dodaje się ust. 4a, 4b i 4c w brzmieniu:

„4a. Przepisy krajowe dotyczące uznawania CDPW z państw trzecich mają nadal zastosowanie aż do jednej z następujących dat, w zależności od tego, która z nich jest wcześniejsza:

a) daty podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie uznania CDPW z odpowiedniego państwa trzeciego i jego działalności lub

b) do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

CDPW z państwa trzeciego świadczący usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi uznawania CDPW z państwa trzeciego, przekazuje ESMA powiadomienie w terminie dwóch lat od dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW z państwa trzeciego przedstawia ESMA w powiadomieniu, o którym mowa w akapicie drugim. Informacje takie ograniczają się do tego, co jest absolutnie niezbędne, i zawierają – w stosownych przypadkach i jeżeli informacje te są dostępne:

(a) liczbę uczestników, na rzecz których CDPW z państwa trzeciego świadczy usługi, o których mowa w akapicie drugim;

- (b) kategorii instrumentów finansowych, w odniesieniu do których CDPW z państwa trzeciego świadczy takie usługi; oraz
- (c) całkowity wolumen i wartość takich instrumentów finansowych.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4b. CDPW z państwa trzeciego, który świadczył usługę podstawową, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1, przed dniem ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., przekazuje powiadomienie, o którym mowa w art. 25 ust. 2a, w terminie dwóch lat od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

4c. W przypadku gdy CDPW złożył kompletny wniosek o uznanie zgodnie z art. 25 ust. 4, 5 i 6 przed dniem ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., ale ESMA nie wydał do tego dnia decyzji zgodnie z art. 25 ust. 6, przepisy krajowe dotyczące uznawania CDPW nadal mają zastosowanie do czasu wydania decyzji przez ESMA.”;

(c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia ustanawiają kolegia zgodnie z art. 24a i zarządzają nimi w odniesieniu do wszystkich CDPW świadczących usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 23 ust. 2 przed dniem ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. lub w odniesieniu do CDPW należących do grupy składającej się z innych CDPW do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 4 miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

24) w art. 74 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„ESMA, we współpracy z EUNB i właściwymi organami i odpowiednimi organami, składa Komisji sprawozdania zawierające oceny tendencji, potencjalnych ryzyk i słabych punktów, a w razie potrzeby także zalecenia dotyczące działań zapobiegawczych lub naprawczych na rynkach usług objętych niniejszym rozporządzeniem. Sprawozdania te zawierają ocenę następujących elementów:”;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) efektywności rozrachunku dla operacji krajowych i transgranicznych w każdym państwie członkowskim, na podstawie liczby i wolumenu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz ich zmian, w tym analizy wpływu kar pieniężnych na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku w odniesieniu do poszczególnych instrumentów, czasu trwania i głównych czynników prowadzących do nieprzeprowadzenia rozrachunku, kategorii instrumentów finansowych i rynków,

na których odnotowuje się najwyższe wskaźniki nieprzeprowadzenia rozrachunku, oraz międzynarodowego porównania wskaźników nieprzeprowadzenia rozrachunku, w tym ocenę wysokości kar, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz – w stosownych przypadkach – liczby i wolumenu transakcji zakupu na otwartym rynku, o których mowa w art. 7 ust. 3 i 4, oraz wszelkich innych stosownych kryteriów;”;

(iii) dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) postępowania w przypadku powiadomień przekazanych zgodnie z art. 25 ust. 2a.”;

(b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przekazuje się Komisji w następujący sposób:

(a) w przypadku sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 lit. a) – co najmniej raz na dwa lata od dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.;

(b) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c) – raz na dwa lata;

(c) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. d) i f) – raz na rok do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. oraz raz na trzy lata od dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.;

(d) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. e), h), j) i k) – na wniosek Komisji;

(e) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. i) oraz l) – raz na rok do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. oraz raz na dwa lata od dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.”;

(c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przekazuje się Komisji do dnia 30 kwietnia odpowiedniego roku ustalonego zgodnie z częstotliwością określoną w ust. 1a.”;

25) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Przegląd

Do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. Komisja dokona przeglądu i przygotuje ogólne sprawozdanie na temat niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę kwestii, o których mowa w art. 74 ust. 1 lit. a)–l), określa, czy istnieją istotne przeszkody dla konkurencji w odniesieniu do usług objętych niniejszym rozporządzeniem, które to przeszkody nie są przedmiotem wystarczających działań, a także wskazuje na ewentualną potrzebę zastosowania dalszych środków w celu:

a) poprawy efektywności rozrachunku;

- b) ograniczenia wpływu ewentualnej upadłości CDPW na podatników;
- c) zminimalizowania barier dla rozrachunku transgranicznego;
- d) zapewnienia organom odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka.

Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”;

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 2 lit. a), pkt 9, pkt 10 lit. a), pkt 17 lit. c), pkt 19 lit. a) i pkt 23 lit. b) akapit drugi stosuje się jednak od dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Rynek wewnętrzny – Usługi finansowe.

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴⁴

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Przyczynienie się do budowy pogłębionego i bardziej sprawiedliwego rynku wewnętrznego – utworzenie bardziej efektywnego i stabilnego rynku dla przeprowadzania rozrachunku w UE.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr:

Niniejszy wniosek ma następujące cele szczegółowe służące osiągnięciu ogólnych celów rynku wewnętrznego UE w zakresie usług świadczonych przez CDPW:

- zmniejszenie obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów bez stwarzania zagrożenia dla stabilności finansowej;
- minimalizacja barier dla rozrachunku transgranicznego;
- zapewnienie organom odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka.

Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wniosek ma na celu wprowadzenie bardziej proporcjonalnych przepisów w dziedzinie paszportowania, dyscypliny rozrachunku oraz w dziedzinie usług bankowych, tak aby uczestnicy rynku mogli odnieść korzyści ze zwiększonego

⁴⁴ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

poziomu transgranicznego świadczenia usług, np. w dziedzinie rozrachunku w walutach obcych, oraz z bardziej proporcjonalnego nadzoru, np. w postaci kolegiów organów nadzoru, nadzoru nad CDPW z państw trzecich, a także współpracy w zakresie nadzoru.

1.4.3. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

W odniesieniu do każdego celu szczegółowego określono przedstawione poniżej wskaźniki skuteczności działania.

Zmniejszenie obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów (przez ESMA):

- Wskaźniki efektywności rozrachunku w UE.
- Średni czas trwania (liczba dni) przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.
- Liczba CDPW świadczących usługi transgraniczne, mających dostęp do usług bankowych, prowadzących rozrachunek w walutach obcych, które mogą skorzystać z wyjątku poniżej progu.
- Liczba państw, w których CDPW świadczą usługi transgraniczne.

Minimalizacja barier dla rozrachunku transgranicznego (przez ESMA, ESBC, CDPW):

- Liczba CDPW świadczących usługi transgraniczne, mających dostęp do usług bankowych, prowadzących rozrachunek w walutach obcych, które mogą skorzystać z wyjątku poniżej progu.
- Liczba państw, w których CDPW świadczą usługi transgraniczne.
- Wzrost w zakresie rozrachunku w walutach obcych.

Zapewnienie organom odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka (przez ESMA):

- Liczba CDPW z państwa trzeciego, które złożyły wniosek o uznanie.
- Liczba kolegiów ustanowionych przez unijne CDPW.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Ocena rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych po około pięciu latach od jego wprowadzenia w 2014 r. wykazała, że chociaż nastąpił znaczny wzrost w zakresie rozrachunku w UE, w przypadku rozrachunku transgranicznego odnotowano stosunkowo wolniejszy wzrost, głównie ze względu na nieoptymalny rozrachunek w walutach obcych i inne restrykcyjne wymogi. Ponadto narzędzia i możliwości nadzorcze powinny nadążać za ryzykiem na rynku UE, takim jak ryzyko związane z CDPW z państw trzecich, które do tej pory korzystają z zasady praw nabytych w odniesieniu do wymogu dotyczącego uznania.

Oczekuje się, że wraz z wejściem w życie proponowanego aktu, w tym jego potencjalnym dalszym rozwojem na poziomie 2, w ciągu około roku po osiągnięciu

porozumienia przez współprawodawców i wejściu w życie aktu zarówno organy nadzoru, jak i rynek będą stosować większość bardziej proporcjonalnych wymogów.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Powody podjęcia działania na poziomie europejskim (*ex ante*):

Unijny rynek rozrachunku stanowi nieodłączną część unijnego rynku finansowego. W związku z tym działania UE powinny zapewnić, aby wymogi regulacyjne rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych były bardziej skuteczne, efektywne i proporcjonalne, były stosowane jednolicie, a także gwarantowały solidne i spójne ramy regulacyjne dotyczące rozrachunku papierów wartościowych w UE oraz działalności CDPW. Unijny rynek rozrachunku jest wraz z unijnym rynkiem finansowym zasadniczym fundamentem rozwoju unii rynków kapitałowych, a także zapewnienia bezpiecznego i wydajnego jednolitego rynku usług finansowych.

Przewidywana wytworzona unijna wartość dodana (*ex post*)

Cele rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, jakimi są ustanowienie jednolitych wymogów dotyczących rozrachunku instrumentów finansowych w UE, wprowadzenie zasad dotyczących organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) oraz wspieranie bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku, są podstawowym elementem zapewniającym powodzenie wewnętrznego rynku finansowego UE, biorąc już pod uwagę komponent transgraniczny. Państwa członkowskie i krajowe organy nadzoru nie są w stanie samodzielnie rozwiązać kwestii wspierania lub ułatwiania rozrachunku transgranicznego, nie mówiąc już o ramach prawnych dla CDPW z państwa trzeciego. W planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych z 2020 r. wyraźnie uznano, że zmiana rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych mogłaby pomóc w rozwoju bardziej zintegrowanego systemu rozliczania i rozrachunku transakcji w UE, a tym samym przyczynić się do rozwoju unii rynków kapitałowych.

- 1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W niniejszym wniosku uwzględniono doświadczenia związane z innymi podobnymi pakietami legislacyjnymi w dziedzinie usług finansowych. Na przykład paszportowanie jest dobrze znanym i sprawdzonym tematem w innych obszarach usług finansowych. Podobnie systemy państw trzecich funkcjonują również w innych obszarach usług finansowych, podobnie jak kolegia organów nadzoru; te dotychczasowe doświadczenia wzięto pod uwagę przy opracowywaniu nowych proponowanych wymogów.

- 1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Niniejszy wniosek i zawarte w nim szczegółowe wymogi są zgodne z obecnymi ustaleniami dotyczącymi usług finansowych zawartymi w WRF i ze standardowymi

praktykami związanymi z zaangażowaniem budżetu UE oraz z obecnymi praktykami DG FISMA w zakresie planowania i uwzględniania nowych wniosków w budżecie.

Ponadto cele tej inicjatywy są spójne z polityką UE w wielu innych dziedzinach oraz z bieżącymi inicjatywami, które mają na celu: (i) rozwój unii rynków kapitałowych oraz (ii) zwiększenie efektywności i skuteczności koordynacji nadzoru na poziomie UE, zarówno w samej Unii, jak i poza nią.

Po pierwsze, niniejszy wniosek jest spójny z podejmowanymi przez Komisję staraniami na rzecz dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych. Dalsza konwergencja praktyk nadzorczych dotyczących rynków rozrachunku może wspierać rozwój głębszych i lepiej zintegrowanych rynków kapitałowych, ponieważ bardziej wydajne i odporne CDPW są zasadniczym elementem prawidłowego funkcjonowania unii rynków kapitałowych. W planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych z września 2020 r. podkreślono pilną potrzebę dalszego rozwoju i integracji unijnych rynków kapitałowych. Z drugiej strony pojawienie się w wyniku unii rynków kapitałowych większych i bardziej płynnych rynków finansowych doprowadzi do jeszcze większej liczby transakcji, których rozrachunku będą dokonywać CDPW, i jeszcze bardziej zwiększy znaczenie systemowe CDPW. Biorąc pod uwagę potencjał zwiększenia wolumenu, konieczne są dalsze usprawnienia ram nadzorczych w celu zapewnienia silnej i stabilnej unii rynków kapitałowych.

Ponadto niniejszy wniosek jest spójny z działaniem 16 określonym w planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych z 2020 r., które stanowi, że Komisja będzie pracować nad udoskonalonym jednolitym zbiorem przepisów dotyczących rynków kapitałowych, oceniając potrzebę dalszej harmonizacji przepisów UE i monitorując postępy w kierunku konwergencji praktyk nadzorczych. Komisja może przy tym rozważyć zaproponowanie, między innymi, środków służących ściślejszej koordynacji nadzoru przez Europejskie Urzędy Nadzoru.

Niniejszy wniosek jest też spójny z polityką Komisji w odniesieniu do równoważności przepisów w państwach trzecich określoną w komunikacie Komisji z 2019 r. w sprawie równoważności przepisów w dziedzinie usług finansowych.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Nie dotyczy

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁴⁵

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Nie dotyczy

⁴⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zgodnie z już istniejącymi ustaleniami ESMA regularnie opracowuje sprawozdania ze swojej działalności (w tym sprawozdania wewnętrzne dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, sprawozdania dla zarządu, półroczne sprawozdania z działalności dla rady nadzorczej oraz opracowanie sprawozdania rocznego) i podlega audytom Trybunału Obrachunkowego i Służby Audytu Wewnętrznego Komisji, których przedmiotem jest wykorzystanie przez ESMA zasobów własnych. Monitorowanie i sprawozdawczość w odniesieniu do niniejszych proponowanych działań odbywać się będzie zgodnie z tymi samymi, już obowiązującymi wymogami.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

W odniesieniu do prawomocnego, gospodarnego, efektywnego i skutecznego wykorzystania środków udostępnionych w związku z niniejszym wnioskiem oczekuje się, że wniosek nie pociąga za sobą nowych rodzajów ryzyka, które nie byłyby już obecnie uwzględnione przez istniejące ramy kontroli wewnętrznej.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Systemy zarządzania i kontroli przewidziane w rozporządzeniu w sprawie ESMA są już wdrożone. ESMA współpracuje ściśle ze Służbą Audytu Wewnętrznego Komisji w celu zapewnienia spełnienia odpowiednich norm we wszystkich obszarach kontroli wewnętrznej. Rozwiązania te będą również stosowane w odniesieniu do roli ESMA przewidzianej w niniejszym wniosku. Sprawozdania z corocznego audytu wewnętrznego przesyłane są Komisji, Parlamentowi i Radzie.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Do celów zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do ESMA zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

ESMA przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu ESMA.

W decyzjach w sprawie finansowania oraz w wynikających z nich umowach oraz instrumentach wykonawczych należy wyraźnie stwierdzić, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą w razie potrzeby przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków pieniężnych wydatkowanych przez ESMA oraz wobec pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zrózn. / niezrózn. ⁴⁶	państw EFTA ⁴⁷	krajów kandydujących ⁴⁸	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zrózn. / niezrózn.	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zrózn. / niezrózn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

⁴⁶ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

⁴⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴⁸ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	
---	-------	--

Dyrekcja Generalna: <.....>				Rok	Rok	Rok	Rok	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
				N ⁴⁹	N+1	N+2	N+3				
• Środki operacyjne											
Linia budżetowa ⁵⁰	Środki na zobowiązania	na	(1a)								
	Środki płatności	na	(2a)								
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	na	(1b)								
	Środki płatności	na	(2b)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁵¹											

⁴⁹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

⁵⁰ Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

⁵¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3								
	Środki na płatności	=2a+2b+3								

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4 + 6								
	Środki na płatności	=5 + 6								

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu operacyjnego, należy powtórzyć powyższą część:

• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4 + 6								
	Środki na płatności	=5 + 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
Dyrekcja Generalna: <.....>									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓLEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki								

OGÓLEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ⁵²	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM

⁵² Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

OGÓLEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania																	
	Środki na płatności																	

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ⁵³	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁵⁴																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																			
- Produkt																			

⁵³ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁵⁴ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa																
OGÓLEM																

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁵⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓLEM
--	---------------------	---------	---------	---------	---	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych								

Poza DZIAŁEM 7⁵⁶ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym								
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								

OGÓLEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁵⁵ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

⁵⁶ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)							
20 01 02 03 (w delegaturach)							
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)							
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁵⁷							
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁸	- w centrali						
	- w delegaturach						
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓLEM							

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

⁵⁷ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁵⁸ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

- wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁵⁹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁵⁹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁰						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

⁶⁰ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.